

JANUAR 09, 2023

HADFORBRYDELSER SOM ET SOCIALT PROBLEM

JACKIE VIOLA PEDERSEN

Vejleder: Annick Prieur

Antal ord: ca. 15000

Gruppe nr.:

4. Semester 2023

0 – Abstract

This project examines issues with existing laws regarding hate crimes in Denmark and how hatecrime is represented as a social problem in 200 articles from danish media and in treatment number one and two of a proposal to change the current laws against hate crimes by the danish parliament. The project is based on a poststructuralist view. The project is built around the frame analysis “Whats The problem represented to be?”, that allows to give an understanding of what the problem is with the existing laws and why a new law is seen as a solution to the problem. The articles and the treatments have been coded by using three tools from “Whats The problem represented to be?”, which is binaries, categories and key concepts. The conclusion of the project is that the problem with the current law is that the crime has to be without a doubt and solemnly based on a motive of hate to reach conviction. Which leads to a low number of convictions in cases where there might be a partial motive of hate. Another problem is that the current law is not inclusive towards all groups of minorities. Therefore the suggested solution is to change the laws to be more inclusive and include minorities such as hate crimes against people with disabilities and gender identity. Trying to identify the problems of how hate crimes are represented the project focuses on 4 different cases that were heavily talked about in the media. These 4 cases reveal the problems of convicting for a hate crime when hate isn't the only motive in the case. It is also repeatedly talked about how the police is lacking knowledge and practice as to how to deal with a victim that reports a potential hate crime. There is a strongly positive attitude towards changing the laws. There is no talking about increasing the penalty for hate crimes as a solution to the problem, only in one case about a humiliation crime. Where it is a group of boys with another ethnic background than danish that humiliated a boy on a parking lot.

Tro- og loveerklæring

Det erklæres herved på tro og love, at jeg egenhændigt og selvstændigt har udformet nærværende projekt. Alle citater i teksten er markeret som sådanne, og projektet eller væsentlige dele af det har ikke tidligere været fremlagt i anden bedømmelsessammenhæng.

Jeg er bekendt med reglerne for eksamenssnyd, herunder også plagiering og har læst Aalborg Universitets regler på:

<https://www.aau.dk/uddannelser/studievejledning/regler/plagiat>

Jeg er bekendt med, at overtrædelse af reglerne vil blive indberettet for rektoratet og i sidste ende kan ende med bortvisning.

Endelig står jeg inde for, at antal ord anført på forsiden stemmer overens med virkeligheden.

Indholdsfortegnelse

0 – Abstract	1
Indholdsfortegnelse	3
1 – Problemfelt	4
1.1 - Problemformulering	6
2 – Litteraturstudie	6
2.1 Danske undersøgelser.....	6
2.2 - Internationale undersøgelser	8
3 - Metodiske overvejelser	9
3.1 - Videnskabsteori:.....	10
3.2 – Empiri	11
3.3 – Rameanalyse og What’s the problem represented to be?	12
3.3.1 – Rameanalyse.....	12
3.3.2 – What’s the problem represented to be?	13
3.3.3 – kodningsstrategi	15
3.4 Databehandling	16
4 - Teori	17
4.1 - The Making and Molding of Child Abuse	17
4.2 - Moral Panic	18
4.3 - Outsiders – Moralske entreprenører	19
4.4 – The Ideal Victim	19
4.5 – What makes crime "News"?.....	20
5 – Analyse	21
5. 1 – Hadforbrydelser som et socialt problem	21
5.1.1 – Hvad er problemet med hadforbrydelser?	21
5.1.2 – Hvem har skabt problemet?	23
5.1.3 – Hvem drejer problemet sig om?	26
5.2 – Hvordan løser vi problemet?	31
5.2.1 – Hvad betyder løsningen for ofrene for hadforbrydelser?.....	35
6 - Diskussion	36
7 - Konklusion	39
9 – Kilder	40
10 - Bilag 1	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
11 – Bilag 2	<i>Error! Bookmark not defined.</i>
12 – Bilag 3	<i>Error! Bookmark not defined.</i>

1 – Problemfelt

Dette projekt er en dokumentanalyse af hvordan hadforbrydelser bliver omtalt, og dermed konstrueret i danske landsdækkende medier. Til at definere hvad en hadforbrydelse er, har jeg valgt at benytte instituttet for menneskerettigheders definition som er følgende:

”En hadforbrydelse er en kriminel handling, der er motiveret af fordomme eller had mod personer pga. deres etnicitet, religion, tro, seksuelle orientering eller lignende. Forbrydelsen er kendetegnet ved, at der ligger en diskriminerende årsag til grund for forbrydelsen, et såkaldt hadmotiv. En hadforbrydelse kan f.eks. være vold, hærværk, tyveri eller røveri.”

(Annali kristiansen et al., 2011)

En hadforbrydelse er altså en kriminel handling som oftest begås mod minoritetsgrupper. Omfanget af hvor mange der bliver udsat for hadforbrydelser i Danmark, er svært at sige noget konkret om. Det er et område der kan være præget af høje mørketal. Det er relativt få antal sager som bliver karakteriseret som en hadforbrydelse. Det har ikke været muligt at finde konkrete tal på hvor mange der bliver dømt og hvor mange der anmelder via Danmarks Statistiks redskab statistikbanken da den paragraf ikke er en af mulighederne. Derfor benytter jeg mig af tal som det Kriminalpræventive Råd præsenterer på deres hjemmeside om hadforbrydelser:

”Ud af 539 potentielle sager i 2015 førte en nøje gennemgang til, at 198 blev karakteriseret som hadforbrydelser af Rigspolitiet. Af dem var der i midten af 2016 rejst tiltale mod 48 personer i 42 sager. I 2016 førte en gennemgang af 796 potentielle sager til indkredsningen af 274 hadforbrydelser. I midten af 2017 er der rejst sigtelse i 54 sager mod 67 personer.”

(Jonas Mannov, n.d.)

Både i 2015 og 2016 var det kun ca. 7% af de potentielle sager der blev kategoriseret som hadforbrydelse og som endte i en sigtelse. Det kriminalpræventive råd har på baggrund af offerundersøgelser fra 2008-2019 kommet med et forsigtigt bud på at op mod 5.800 personer årligt udsættes for vold, der er racistisk motiveret (Jonas Mannov, n.d.). Derudover er der 5.100 personer mere, der mener at de måske har været udsat for racistisk motiveret vold, som man kan lægge oven i de 5.800 personer (Jonas Mannov, n.d.). Dertil kommer de der er udsat for en hadforbrydelse grundet deres kønsidentitet, plus de der er udsat for hadforbrydelse grundet

deres handicap. Det tegner et billede af at det er et fåtal af personer som potentielt har været udsat for en hadforbrydelse som rent faktisk anmelder det.

Siden det er et fåtal af sagerne, som rent faktisk bliver kategoriseret som en hadforbrydelse, kan det være lovgivningen på området der er problematisk. Dina Hashem har sammen med Cecilie Fjeldberg Hjarsen, Negist Hallberg Eshetu og Mary Consolata Namagambe stiftet borgerforslaget ”Ændring af lovgivning for hadforbrydelser i Danmark”. Der er 50.884 danskere som har skrevet under på et borgerforslag, som handler om at ændre straffelovens § 81 nr. 6 og § 266 b, bedre kendt som racismeparagraffen (Hashem et al., 2021).

”§81 - Det skal ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som skærpende omstændighed, (...)

6) at gerningen har baggrund i andres etniske oprindelse, tro, seksuelle orientering eller lignende,(...)”

(Retsinformation, n.d.)

”§ 266 b - Den, der offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds fremsætter udtalelse eller anden meddelelse, ved hvilken en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af sin race, hudfarve, nationale eller etniske oprindelse, tro eller seksuelle orientering, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.”

(Retsinformation, n.d.)

Det betyder at borgerforslaget skal til behandling i folketinget. Ændringen af loven skal ifølge forslaget indeholde at forbrydelsen er helt eller delvist motiveret af had, derudover skal kønsidentitet og handicap tilføjes som årsag til forbrydelsen.

Der eksisterer altså et ønske i befolkningen om at forsøge at gøre noget ved hadforbrydelser. Hadforbrydelser har også de seneste par år fyldt mere og mere i medierne, fordi der er kommet et øget fokus på diskrimination. Her spiller de sociale medier en stor rolle fordi alle har muligheden for at dele deres personlige historie under et fælles hashtag. #MeToo som handlede om sexismen, viste at man kan benytte de sociale medier til at bringe emner frem i offentligheden, som normalt ikke får ret meget opmærksomhed i traditionelle medier. Racisme blev for eksempel heftigt diskuteret efter at George Floyd døde ved at blive kvalt af en politibetjent under en arrestation i USA i starten af 2020 ((Hill et al., 2020). Når emner som disse opnår den popularitet på sociale medier som de har, bliver de også omtalt i de traditionelle medier. Hvor sagerne også kan nå ud til folk som ikke benytter de sociale medier. En sag

herhjemme fra som kom kort tid efter mordet på George Floyd, satte gang i en stor debat om hadforbrydelser i danske medier. Sagen omhandler en ung sort mand som blev slået ihjel af to brødre på Bornholm (Clante & Rafn, 2021). Sagen endte med at retten besluttede at der ikke var tale om en hadforbrydelse.

Hadforbrydelser er et aktuelt emne i medierne, og derfor er det interessant at undersøge hvordan hadforbrydelser bliver omtalt i medierne. Medierne spiller en stor rolle, fordi de ved hjælp af ordvalg og vinkling kan bestemme hvordan en given historie skal fortælles. Dette projekt tager derfor udgangspunkt i en tekstanalyse baseret på 204 danske artikler som alle har brugt ordet "hadforbrydelse". Projektet handler ikke om en specifik type af hadforbrydelse, grundet at mængden af artikler ellers ville være ret begrænset.

1.1 - Problemformulering

Hvordan fremstilles hadforbrydelser som et socialt problem og hvilke løsningsforslag foreslås der igennem landsdækkende danske medier og under 1. behandling af borgerforslaget i folketinget om ændring af den nuværende lov om hadforbrydelser i folketinget?

2 – Litteraturstudie

Dette kapitel tager udgangspunkt i videnskabelige undersøgelser som bygger på en medieanalyse af kriminalitet. Afsnittet vil først præsentere tre relevante danske artikler som er fundet ved at søge på ordene "kriminalitet medie analyse" på Google Scholar. Derefter vil jeg præsentere bogen "Der er et yndigt land" som er en dansk undersøgelse af medier, minoriteter og danskhed. Til sidst vil jeg præsentere 5 relevante engelske artikler som er fundet ved at søge på ordene "crime media analysis" på Google Scholar.

2.1 Danske undersøgelser

Dette afsnit vil præsentere 3 artikler og bogen "Der er et yndigt land". Det er kun den første artikel som har det hovedformål at undersøge kriminalitet via medierne. Hvor i de to andre er der et andet hoved fokus, men kriminalitet spiller en rolle i undersøgelsen.

Den første artikel er ”Kriminalitet i danske massemedier” som er skrevet af professor i filosofi Anker Brink Lund som er publiceret i ”Nordisk tidsskrift for kriminalvidenskab 2003”. Artiklen undersøger om den kriminalitet der vises i medierne stemmer overens med den kriminalitet der er rapporteret ifølge politiets registre (Lund, 2003, p. 160). Det undersøges ved at gennemgå 9 tv-stationer og 9 trykte medier for en uge, og sammenligne det med de registrerede forbrydelser som er sket i den samme uge (Lund, 2003, p. 160). TV-stationerne havde et øget fokus på kriminalitet af en voldelig karakter. Avisartiklerne havde mere fokus på svindel og kriminalitet af seksuel vold (Lund, 2003, p. 160).

Den anden artikel ”Den danske grænsekontrol fra et tysk perspektiv”, undersøger hvordan grænsekontrol sagen blev omtalt i den tyske avis Die Welt. Et af målene med grænsekontrollen var at begrænse grænseoverskridende kriminalitet (Pedersen & Nielsen, 2012, p. 115). Artiklen er en undersøgelse med et tekst fortolkende fokus. Undersøgelsens empiri består af udvalgte artikler fra mediet Die Welt (Pedersen & Nielsen, 2012, p. 117).

Den tredje og sidste artikel ”Medie repræsentationer af ungdommen”, undersøger hvordan ungdommen er blevet portrætteret i udvalgte danske aviser over 50 år. Hvor kriminalitet er et af de hyppigste emner der er forbundet med ungdommen i medierne (Wien & Levinsen, 2010, p. 38). Undersøgelsen er bygget på en analyse af avisartikler fra Politiken, Kristeligt dagblad, B.T., Fyens stiftstidende, Næstved tidende (Wien & Levinsen, 2010, p. 45). Undersøgelsen består af 1.174 avisartikler, som er kodet efter om artiklerne var overvejende positive eller negative mod ungdommen (Wien & Levinsen, 2010, p. 46).

Bogen ”Der er et yndigt land”, er en undersøgelse af hvordan minoriteter og danskhed bliver præsenteret i medierne. Undersøgelsens empiri består af avisartikler og tv-nyheder (Andreassen, 2007, p. 16). Undersøgelsen finder at minoriteterne ofte fremstilles stereotypt, en af de stereotype fremstillinger er den unge seksuelt aggressive mand (Andreassen, 2007, pp. 234–235). Derudover finder undersøgelsen også frem til at medierne kunne nuancere billedet af minoriteterne ved at sætte fortællingerne om minoriteterne op mod statistik og hvordan det ser ud i virkeligheden (Andreassen, 2007, p. 237). En anden vigtig pointe er at medierne fremstiller minoriteterne ens uafhængigt af hvilket mediehus man kigger på. Det betyder at læserne, uanset hvilken avis eller hvilken tv-station de ser nyheder på, så er det den samme fortælling de får. Derfor er det også primært det samme stereotype billede man får af minoriteterne da der kun er den fortælling i medierne (Andreassen, 2007, p. 244).

2.2 - Internationale undersøgelser

Den første artikel “Content Analysis in the Study of Crime, Media, and Popular Culture”, undersøger hvordan medier og populær kultur bruges til at forske i kriminalitet, afvigende adfærd og social kontrol (Kort-Butler, 2016, p. 1). Medieanalyser kan bruges til at afsløre en kulturs fortælling omkring kriminalitet, det kan man for eksempel ikke ved en spørgeskemaundersøgelse som giver et indblik i hvad befolkningen tænker om kriminalitet (Kort-Butler, 2016, p. 1). Medier og populærkultur er en kilde til kulturel viden om kriminalitet både i fortiden og nutiden. Medierne er også med til at skabe og forstærke en kulturs forestilling om kriminalitet (Kort-Butler, 2016, p. 1).

Den anden artikel “Constructing Crime: Media, Crime, and Popular Culture” er en canadisk artikel som via eksisterende litteratur undersøger hvordan medier og populær kultur er med til at konstruerer kriminalitet (Ken Dowler et al., 2006, p. 837). Kriminalitet spiller både en informativ rolle i medierne, men kriminalitet spiller også en underholdende rolle i medierne (Ken Dowler et al., 2006, p. 837). Det er i nyhedsartikler og nyhedsudsendelser hvor kriminalitet spiller en informativ rolle. I bøger, film og andet populærkultur spiller det en underholdende rolle (Ken Dowler et al., 2006, p. 837). En problematik er at underholdende tv-programmer skildrer kriminalitet på en måde, som gør at modtageren tror at det er sådan kriminalitet er i virkeligheden. Det slører linjerne mellem virkelig og fiktion i forhold til hvad kriminalitet er (Ken Dowler et al., 2006, p. 838). Medierne har en tendens til at have et overdrevet fokus på kvindelige ofre, fordi samfundet opfatter mere kvinder som ofre end de opfatter mænd som ofre (Ken Dowler et al., 2006, p. 841).

Den tredje artikel gennemgår hvordan medierne spiller en rolle i framingen af ”etniske grupper”. Artiklen undersøger forholdet mellem tre elementer som alle interagerer med hinanden, relationen kan ses som en trekant. Hvor det ene hjørne er politiets arbejde, som stadig er påvirket af en racistisk kultur. Det andet hjørne er mainstream medier hvor en etnocentrisk kultur eksisterer. Det sidste hjørne er populisme indenfor politik, blandt andet i forbindelse med et valg eller et politisk klima om anti-immigrant syndebug (Poynting et al., 2001, p. 67). Artiklen bygger på en medieundersøgelse af både trykte medier, radio og tv (Poynting et al., 2001, p. 68). Et af artiklens pointer er, at det har en betydning hvilke ord man bruger til at omtale unge etniske minoriteter som samlet gruppe (Poynting et al., 2001, p. 72). For eksempel hvis de beskrives som medlemmer af en bande, så bliver de tillagt en masse negative konnotationer, fordi når man tænker på ”bander” så tænker man på noget der er negativt, farligt og truende (Poynting et al., 2001, p. 73). Udfordringen kommer når etniske minoriteter igen og

igen bliver kodet sammen med bande aktiviteter, så bliver det ikke længere nødvendigt at påpege, at det er banderelateret, man kan bare nøjes med at nævne etniciteten, så er det nok til at man forstår at det drejer sig om kriminalitet, og noget farligt (Poynting et al., 2001, p. 73). Det fører til at både offentligheden og politiet bliver mere mistænkelige overfor mennesker der tilhører den etniske minoritet (Poynting et al., 2001, p. 73). En af konsekvenserne ved en negativ fremstilling af minoriteterne i medierne kan være at minoriteterne mister troen på at politiet vil hjælpe dem, og at hvis de bevidner noget så har de ikke lyst til at hjælpe politiet af frygt for ikke at blive taget alvorlig (Poynting et al., 2001, pp. 81–82).

Den fjerde artikel ”Constructing crime: media, crime and popular culture” fortæller om hvordan både fiktions medier og informative medier (Dowler et al., 2006). Dowler, Fleming & Muzzatti fremhæver at kriminalitet bliver brugt som en metode til at fange seerne og samtidig giver medierne et forvrænget billede af kriminalitet (Dowler et al., 2006, p. 3). De præsenterer også en gennemgang af hvordan kriminalitet og medier er blevet undersøgt siden 1970’erne (Dowler et al., 2006, p. 4).

Artiklen ”Doing criminology on media and crime in Asia” de starter med en beskrivelse af hvorfor medie kriminologi endnu ikke er et studie felt og hvad man vil kunne lære af det, hvilket er det eneste fra denne artikel jeg vil benytte mig af (Laidler et al., 2017). De læner sig op af Chris Greer’s problematisering af medie kriminologi (Creer, 2010, pp. 1–4). Det første problem er at den teoretiske ramme til at undersøge kriminalitet og medier mangler for eksempel både kulturelle og økonomiske perspektiver (Laidler et al., 2017, p. 137). En anden udfordring er distancen til det undersøgte, her nævnes databaser hvor man søger på online artikler som indeholder bestemte ord, samt forholdet eller manglen på samme til forbrugeren af medierne og deres reaktion og påvirkning af medierne (Laidler et al., 2017, p. 137). Den tredje og sidste udfordring er, at der er en tendens til en positivistisk tilgang til at undersøge medie kriminologi (Laidler et al., 2017, p. 137). Creer kritiserer at man undersøger medie kriminalitet på samme måde som man altid har gjort, uden særlig interesse for krydset mellem kriminalitet og medierne.

3 - Metodiske overvejelser

Dette kapitel vil først præsentere poststrukturalismen som er den videnskabsteoretiske retning projektet er bygget på. Dernæst vil der blive præsenteret og argumenteret for valget af empiri. Hvorefter der vil blive gennemgået projektets analysestrategi samt metodiske

overvejelser. Til sidst vil jeg gennemgå kodningsstrategien, som databehandlingsmetode af empirien.

3.1 - Videnskabsteori:

Dette afsnit vil præsentere poststrukturalismen,, som er det videnskabsteoretiske fundament projektet er bygget på.

Poststrukturalisme er som navnet hentyder, en videnskabsteori der kom *efter* strukturalismen og poststrukturalismen er en videreudvikling af strukturalismen (Esmark & Laustsen, 2015, p. 308). Et af strukturalismens store udfordringer var at man ikke kunne se på delstrukturer, man skulle kigge på hele strukturen (Dreyer, 2012, pp. 238–239). Poststrukturalismen løste den udfordring som strukturalismen havde. Poststrukturalismen gjorde det muligt at undersøge et delelement af strukturen uden at skulle forholde sig til total strukturen. (Dreyer, 2012, p. 239). Poststrukturalismen løste dette problem ved at sætte fokus på tid og historicitet. Det har betydet at strukturer ifølge poststrukturalismen hele tiden kan ændre sig og strukturerne er dermed ikke låst som de ville have været hvis det var strukturalismen, der var blevet brugt som den videnskabsteoretiske retning (Esmark & Laustsen, 2015, p. 308). Vi som mennesker er omgivet af strukturer hele tiden. Der er strukturer, der påvirker på samfundsniveau og der er strukturer der påvirker på individ niveau. Det er dog ikke noget vi som individer lægger særligt meget mærke til i vores hverdag (Esmark & Laustsen, 2015, p. 289). Strukturere er også det der er med til at gøre at vi kan forstå vores verden (Esmark & Laustsen, 2015, p. 289).

Der findes mange forskellige slags strukturer, såsom sproglige, kulturelle og/eller institutionelle/organisatoriske (Esmark & Laustsen, 2015, p. 289). I dette projekt vil fokus være på en politisk struktur, grundet det skift der er sket i strukturen angående danskernes holdning og hos de danske politikere, til at der er kommet et flertal i folketinget, som har vedtaget lovforslaget. Poststrukturalismen tanke om at samfundet består af en masse strukturer, gør at validiteten i forhold til dette projekt ikke er interessant. Validiteten er uinteressant fordi man ifølge poststrukturalismen ikke kan opleve noget neutralt og objektivt eller i virkeligheden uden for strukturen (Esmark & Laustsen, 2015, p. 290). Fordi validiteten ikke er relevant, så giver det heller ikke mening at skulle forholde sig til sandheden (Esmark & Laustsen, 2015, p. 323; Lippert-Rasmussen, 2020, p. 483).

Poststrukturalismen er ligesom strukturalismen bygget på Saussures tanke om at sproget og det sociale besidder nogle af de samme træk. Sproget skal i poststrukturalismen ses

som et system der skaber forskelle som påvirker strukturerne. (Esmark & Laustsen, 2015, p. 309). Det er sprogbrugeren der påvirker systemet og er med til at skabe hvilken betydning sproget skal have. Meningen af sproget afgøres på bruger niveau af den kontekst sproget bliver brugt i af sprogbrugeren og ikke mindst på samfunds niveau hvilken mening sproget har i det allerede etablerede sprogsystem (Esmark & Laustsen, 2015, p. 310).

Diskursanalyse er en metode der ofte bliver brugt indenfor poststrukturalismen. Det er her det historiske element kommer frem. Diskursanalysen kan bruges til at dekonstruere de paradokser som opstår, for eksempel mellem lovligt og ulovligt, eller sandt og falsk (Esmark & Laustsen, 2015, pp. 312–313).

Poststrukturalismen giver mening i forhold til projektet, fordi det som nævnt ovenover ofte hænger sammen med diskursanalyse. Denne videnskabsteoretiske retning giver også mening i forhold til projektet fordi projektet ikke handler om hadforbrydelser i det store hele, men kun om hvordan hadforbrydelser bliver konstrueret som et socialt problem i danske medier. Så hvordan medierne fremstiller både ofre og udøvere af hadforbrydelser gennem sproget der er brugt i artiklerne. Det er ifølge poststrukturalismen, som tidligere nævnt, strukturerne bagved der har gjort det muligt at få indført den nye lov mod hadforbrydelser, og det er dem der er interessante at undersøge.

Poststrukturalismen er en kritisk videnskabsteoretisk retning, grundet at den søger at tilvejebringe ny viden i stedet for allerede eksisterende og kendt viden (Esmark & Laustsen, 2015, p. 318).

Dette var nogle af grundtrækkene indenfor den videnskabsteoretiske retning poststrukturalisme. Det dækker dog ikke alle positionerne indenfor poststrukturalismen, men det dækker det som er fundet relevant for projektet.

3.2 – Empiri

Det her afsnit beskæftiger sig med den anvendte empiri som er det materiale der behandles i analysen. Empirien vil blive beskrevet og der argumenteres for hvorfor det netop er denne empiri der er valgt.

Det empiriske materiale består af tre dele, del et og to hænger sammen. Den første del er de nuværende lovttekster for hadforbrydelser. Den anden del er borgerforslaget om ændringen af den nuværende lov. Det er relevant at inddrage både den nuværende lovttekst for hadforbrydelser og borgerforslaget for at kunne forstå hvilken betydningen ændringerne, der er foreslået i borgerforslaget, har i forhold til den eksisterende lov. Det er også relevant i

forhold til den metodiske og teoretiske tilgang rammeanalyse, som hænger tæt sammen med den anvendte metodiske tilgang ”What’s the problem represented to be?” (Agustin, 2012, p. 80).

En tredjedel af empirien består af 204 artikler som er blevet publiceret i danske landsdækkende medier. Artiklerne er fundet ved at søge på infomedia på søgeordet ”hadforbrydelse” som gav ca. 900 resultater. Af hensyn til plads i projektet valgte jeg at indsnævre antallet af artikler, ved at filtrere artiklerne så det kun var landsdækkende medier der kom frem og fjernede duplikationerne af de artikler der var der flere gange. Ved at filtrere de ca. 900 artikler og fjerne de artikler der gik igen, endte jeg på de 204 artikler. Artiklerne indeholder, dermed alle ordet hadforbrydelse, men i forskellige kontekster som ikke nødvendigvis forholder sig til lovteksterne. Artiklerne adskiller sig fra del et og to som består af lovtekster, ved at de er skrevet i et mere hverdagsprog fremfor et juridisk sprog som lovteksterne er. Artiklerne kan give et indblik i hvordan hadforbrydelser bliver defineret og skabt som et socialt problem. Artiklerne giver også mulighed for at få nogle politikeres udtalelser om hadforbrydelser. Hvis der er en sag oppe i medierne, bliver politikerne ofte spurgt ind til deres holdning til hvordan de mener man skal løse problemet.

3.3 – Rammeanalyse og What’s the problem represented to be?

3.3.1 – Rammeanalyse

Det her afsnit vil præsentere projektets metodiske fremgangsmåde. Jeg vil argumentere for hvorfor netop rammeanalysen giver mening at bruge til at i projektet.

Som metodisk tilgang i dette projekt giver den kvalitative rammeanalyse mening fordi den giver mulighed for at se på hvordan forskellige sociale problemstillinger, bliver vinklet (Agustin, 2012, pp. 79–80). Rammeanalysen bruges ofte til at analysere tekstbaseret dokumenter, såsom de lovtekster og artikler der benyttes, de udgør empirien i projektet (Agustin, 2012, p. 80). Formålet med rammeanalysen er at den kan give en forståelse af at sociale og politiske problemer kan *indrammes* forskelligt og hvordan disse forskellige tolkninger arbejder med og mod hinanden. Politikere kan bruge den indramning der passer bedst til at opnå et politisk mål (Agustin, 2012, p. 79;88).

Rammeanalysen giver derfor god mening at bruge i projektet fordi rammeanalysemetoden kan benyttes til at se hvordan hadforbrydelser problematiseres både i den nuværende lovtekst og i borgerforslaget om at ændre loven for hadforbrydelser samt i

artiklerne. Rammeanalysen kan derudover også bidrage med at vise hvordan problematiseringen fra lovteksterne og artiklerne kan have en positiv og negativ effekt på problematiseringen.

3.3.2 – What's the problem represented to be?

What's the problem represented to be? (herfra kaldet: WPR-tilgangen), er en tilgang indenfor rammeanalyse, som kan benyttes både som et metodisk og analytisk redskab. WPR-tilgangen er udviklet af politologen Carol Lee Bacchi, og er udviklet som et analyseredskab til at analysere politik. WPR-tilgangen er en kritisk tilgang som har til formål at få samfundsvidenskaben til at forny måden de anser tingene på (Agustin, 2012, p. 89; Bacchi, 2009, p. 1). Når man benytter rammeanalysen så skal man se problemerne som noget der hænger sammen med den måde de bliver omtalt på (Agustin, 2012, p. 89). Man kan ifølge Bacchi ikke tro at et problem er det samme i virkeligheden, som den måde hvorpå politikere kan få problemet til at se ud (Bacchi, 2009, pp. 1–2). Rammeanalysen og WPR-tilgangen er særdeles velegnet til at undersøge politik, fordi politik ofte er baseret på et socialt problem som skal løses, via lovgivning. Men det kommer an på hvordan problemet bliver problematiseret, dette kaldes også *problemrepræsentation*. Formålet med tilgangen er kritisk at kunne undersøge hvordan et problem problematiseres og repræsenteres (Agustin, 2012, p. 89).

Rammeanalysen og WPR-tilgangen bliver benyttet i dette projekt til at analysere problemrepræsentationen af den nuværende lov mod hadforbrydelser, hvor borgerforslaget mener at en ændring af den nuværende lov er løsningen. Disse værktøjer giver mulighed for at undersøge de ord, sætninger, ideer, tanker og holdninger som er det der udgør problemrepræsentationen af den nuværende lov mod hadforbrydelser, og hvordan denne problemrepræsentation har fundet frem til at en ændring af loven kan løse problemet (Agustin, 2012, p. 89). Det er de underliggende strukturer der er i samfundet, som har bidraget til denne problemopfattelse som har muliggjort at der kunne indføres en ny lovgivning. Det er de her strukturer og forståelser i samfundet som det her projekt søger at finde (Agustin, 2012, p. 90).

Det er ikke kun det der bliver sagt som er relevant for analysen, men det er lige så relevant det der ikke bliver sagt også kaldet *silences* (Agustin, 2012, p. 90). Begrebet *silences* omhandler alt det der ikke bliver præsenteret som en del af problemet. Fordi det ikke bliver sagt bliver det ikke en del af problemet, og når det ikke er en del af problemet, kommer det heller ikke med i løsningen af problemet (Agustin, 2012, p. 89).

For at opsummere, rammeanalysen og WPR-tilgangen er en analyse- og et metodisk redskab som giver mulighed for at kunne lave en politisk analyse, hvor man også kan forholde sig til den kontekst politikken er skabt i (Agustin, 2012, p. 99). Denne tilgang kan dog ikke sige noget om hvad årsagen er til at de personer der har været med til at finde problemet, har repræsenteret problemet som de har, det ville kræve interviews med både politikere og de der har udarbejdet borgerforslaget (Agustin, 2012, p. 99).

3.3.2.1 – Analysestrategi

Dette afsnit vil præsentere analysestrategien for projektet. Afsnittet vil gennemgå grundlaget for kodningen af empirien og ikke mindst rammen for analysen.

Carol Bacchi introducerer med sin metodik, at hvis man kigger på en bestemt lovgivning så giver den form til ”problemet”. Love sker altså ikke som en reaktion på et problem, men er aktivt med til at skabe og definere sociale problemer (Bacchi, 2009, p. 1). Til at analysere en lovgivning har Carol Bacchi defineret 6 spørgsmål som kan bruges som en rettesnor i projektet. De 6 spørgsmål er:

1. What’s the ‘problem’ represented to be in a specific policy?
2. What presuppositions or assumptions underlie this representation of the ‘problem’?
3. How has this representation of the ‘problem’ come about?
4. What is left unproblematic in this problem representation? Where are the silences?

Can the ‘problem’ be thought about differently?

5. What effects are produced by this representation of the ‘problem’?

6. How/where has this representation of the ‘problem’ been produced, disseminated and defended? How could it be questioned, disrupted and replaced?

(Bacchi, 2009, p. 2)

Spørgsmålene kan give et indblik i hvordan rammerne fungerer (Bacchi, 2009, p. 2). Spørgsmålene giver mulighed at undersøge hvordan ”problemet” bliver repræsenteret, både i forhold til hvad der bliver sagt og ikke mindst det der ikke bliver sagt (Bacchi, 2009, p. 2). Af hensyn til hvad der er fundet mest relevant, så er spørgsmål 3 og 6 fravalgt i dette projekt.

Det første spørgsmål danner grundlaget for hele analysen. Formålet med spørgsmålet er at identificere problemrepræsentationen af hadforbrydelser, hvor en lovændring ses som løsning på problematikken. Til at besvare dette spørgsmål er både den nuværende lov og

borgerforslaget om at ændre loven relevant for at kunne identificere hvordan både de der har lavet borgerforslaget og hvordan de politikere der har vedtaget lovændringen har forstået og problematiseret hadforbrydelser (Bacchi, 2009, pp. 3–4).

Det andet spørgsmål bygger videre på spørgsmål 1. Her skal der stilles spørgsmål om hvad bliver der antaget? Hvad bliver der taget for givet? Og hvad bliver der ikke spurgt om? (Bacchi, 2009, p. 5). Formålet med det andet spørgsmål er at kunne identificere de konceptuelle logikker, altså epistemologi og ontologien som ligger bag og har muliggjort at den eksisterende lovgivning for hadforbrydelser skulle ændres (Bacchi, 2009, p. 5). Det er ikke interessant hvad de der har lavet borgerforslaget tænkte og hvad de politikere som har vedtaget lovændringen tænkte. Det er de strukturelle elementer som er i samfundet, der er det der undersøges her (Bacchi, 2009, p. 5).

Det fjerde spørgsmål er et kritisk standpunkt der søger efter alt det der ikke bliver sagt og dermed hvad er det der ikke bliver problematiseret med lovgivningen (Bacchi, 2009, p. 12). Bacchi benytter begreberne ”Silences” og ”Gaps” til at undersøge hvad det er der ikke bliver problematiseret.

Det femte spørgsmål skifter fokus fra hvad der problematiseres og hvad der ikke bliver problematiseret, til et fokus på effekten af problematiseringen. Hvad betyder problematiseringen for individet, både dem den har intention om at ramme og dem der bliver ramt som sideeffekt af problematiseringen. Altså hvad betyder den ændrede lovgivning for de der er udsat for hadforbrydelser og hvad betyder det for dem der begår hadforbrydelser? Er der nogen der bliver ramt hvor det ikke var meningen med loven (Bacchi, 2009, p. 15).

For at opsummere handler det om først at identificere problemrepræsentationen, af den eksisterende lovgivning for hadforbrydelser og hvorfor en ændring af loven er en løsning. Efterfølgende gælder det om at finde ud af hvilke diskurser der er dominerende i empirien. Til sidst bidrager analysen med at identificere hvad ændringen i lovgivningen for hadforbrydelser bidrager med af både positiv og negativ effekt. What’s the problem represented to be, fungerer i analysen som rammen omkring analysen og som selve strukturen i analysen. Spørgsmålene kommer derfor ikke til at fremstå eksplicit i analysen.

3.3.3 – kodningsstrategi

Til kodning af empirien tages der udgangspunkt i følgende tre begreber fra WPR-tilgangen; *binaries*, *Key Concepts* og *Categories*. Disse begreber vil blive præsenteret i dette afsnit.

Det første begreb binaries, som navnet henviser til, handler det om at noget hører til en af to grupper. Det giver mulig for at undersøge noget, som er kompliceret på en simpel måde. Altså hvis man er i den ene gruppe, så er man ikke i den anden. Binaries kan være lovlig/ulovlig, gift/ugift eller i arbejde/arbejdsløs (Bacchi, 2009, p. 7). Binaries kan bruges til at identificere hvordan det sociale problem bliver anset. Fordi afhængigt af hvilken af siderne der bliver oftest omtalt, viser hvad der bliver lagt vægt på i repræsentationen af problemet (Bacchi, 2009, p. 7).

Den andet begreb Key Concepts er noget der ofte bruges i politik, og kan være abstrakte (Bacchi, 2009, p. 8). Fordi key concepts er en abstrakt størrelse, kan man tillægge dem forskellige værdier afhængigt af hvem man er og ens holdninger. Eksempelvis kunne key concepts kunne være straf, velfærd, eller uddannelse (Bacchi, 2009, p. 8).

Det sidste begreb categories, hjælper med at opdele mennesker i forskellige grupper. Grupperne kan være baseret på køn, seksuel orientering, alder eller handicap (Bacchi, 2009, p. 9). Categories hjælper med at kunne lave lovgivning, fordi det bidrager til at man kan identificere hvem der har gavn af politikken. Categories påvirker også den måde man som menneske opfatter sig selv og hvordan man ser sig selv i forhold til andre (Bacchi, 2009, p. 9).

Opsummerende kan disse 3 begreber bruges til at kode både lovtjekterne og

3.4 Databehandling

Dette afsnit vil beskrive databehandlingen i softwareprogrammet NVivo. Jeg har valgt at benytte CAQDAS programmet NVivo til at kode artiklerne og 1. behandling af lovforslaget B10. Artiklerne er blevet kodet af to omgange. Første kodning var for at skabe forslag og ideer til hvordan det skulle kodes ud fra de ovenstående strategier. Bagefter gennemgik jeg alle artiklerne engang til for at sikre alt materialet var kodet efter de samme kodninger og efter de samme kriterier. Under kodningen opstod der ideer til hvordan analysen og kodningerne hænger sammen. Tankerne blev nedskrevet, lige som det anbefales af Glaser (Guvå & Hylander, 2005, s. 59). Den første kodning var en overordnet kodning, som gjorde at jeg kunne gå fra at have rådata til at være i stand til at identificere og benævne indikatorer (Guvå & Hylander, 2005, s. 50). Kodningen kan anses som en sorteringsproces af data (Guvå & Hylander, 2005, s. 58). Den anden kodningsproces, startede med at kigge på de kodninger der var opstået under den første, hvor nogle fik et andet kodenavn, og andre fik en anden betydning, og så var der nogle kodninger som ikke var relevante for projektet. Grundet dette ændrede kodningstræet sig, fra en grovkodning til at det var mere finkodet og der dukkede flere

underkategorier op. Under anden kodning gik jeg koderne mere systematisk igennem, hvor jeg gennemgik alle kategorierne og deres kodninger. Anden kodning gjorde det muligt at undersøge forskelligheden og harmonien mellem de forskellige kategorier (Guvå & Hylander, 2005, s. 62). Undervejs lavede jeg en oversigt over kodningerne, med en beskrivelse af hver kodning samt kategori, hvilket bidrog til at det var nemmere at huske hvad den enkelte kodning betød især efter første kodning hvor der blev ændret i kodningerne.

4 - Teori

Dette kapitel vil præsentere forskellige sociologiske og kriminologiske teorier, som vil blive brugt til at analysere empirien i kapitel 4.

4.1 - The Making and Molding of Child Abuse

Hackings teori “The making and molding of Child Abuse, handler om at sociale fænomener kan gå fra at være noget vi som samfund ikke opfatter som et problem til at vi ser det som et problem (Hacking, 1991, pp. 253–254). Denne ændring i hvordan vi opfatter et fænomen, sker i hvordan vi omtaler og forstår fænomenet (Hacking, 1991, pp. 256–257). Ændringen sker gradvist og er en proces som påvirkes gradvist over tid. Det er en kompleks proces som hele tiden er under udvikling og som påvirkes af de tilknytninger fænomenet har og af de aktuelle interesser der er i samfundet (Hacking, 1991, pp. 259; 264–269). Definitionen af et fænomen påvirker hvordan vi som samfund opfatter det (Hacking, 1991, p. 270). For eksempel i forhold til hadforbrydelser, i den nuværende lovgivning (se bilag 1) opfattes det kun som en hadforbrydelse hvis det er imod kønsidentitet og etnicitet. Så personer med et handicap som bliver udsat for kriminalitet på baggrund af deres handicap, kan ikke med den nuværende lovgivning via retten sige at de er blevet udsat for en hadforbrydelse. Definitioner ændrer sig også hele tiden og i takt med at vi bliver mere opmærksomme og opdager nye problemer med den måde vi definerer på (Hacking, 1991, pp. 270–274).

Denne teori kan i projektet bruges til at forklare hvordan fokus på hadforbrydelser i medierne kan være med til at konstruerer den måde hadforbrydelser bliver opfattet på, som et socialt problem. Fordi i medierne bliver hadforbrydelserne defineret på den måde der er aktuel lige netop nu.

4.2 - Moral Panic

Moral Panic (herfra kaldt moralsk panik) er en teori der er udviklet af Stanley Cohen (Cohen, 2010, p. 461; Goode & Ben-Yehuda, 2009, p. 22). Moralsk panik er når for eksempel enkeltpersoner eller en gruppe af mennesker dukker op og bliver defineret som en trussel mod samfundets værdier og interesser. Gruppen af mennesker bliver repræsenteret på en bestemt og en stereotyp måde i medierne. Moralen er defineret af blandt andet redaktører og politikere (Goode & Ben-Yehuda, 2009, p. 23).

Der er ifølge Cohen 5 aktører i samfundet, hvor deres reaktioner på enkeltpersoner eller en gruppe af mennesker viser at der er tale om en moralsk panik. De 5 aktører er pressen, offentligheden, agenter der kan udføre lovlig formel social kontrol såsom politiet, politikere og aktions grupper (Goode & Ben-Yehuda, 2009, p. 23). Tegn i pressen på at der er tale om moralsk panik, er at pressen behandler en bestemt sag på en stereotyp måde (Goode & Ben-Yehuda, 2009, p. 24). Pressens handlinger er at give sagen et overdrevet fokus, overdrive hændelserne, giver en stereotypisk karakteristisk af de involverede personer og adfærden (Goode & Ben-Yehuda, 2009, p. 23). Det bliver også mindre vigtigt hvad der rent faktisk skete så længe fortællingen er tæt på forestillingen om stereotypen af personerne, der er involveret og deres adfærd (Goode & Ben-Yehuda, 2009, p. 24). Offentligheden spiller en vigtig rolle i forhold til om der er tale om moralsk panik. Selvom medierne opfatter en sag som problematisk, er der ikke moralsk panik, hvis offentligheden ikke opfatter sagen som problematik (Goode & Ben-Yehuda, 2009, pp. 24–25). Når pressen og offentligheden har fundet en sag problematisk, og som en trussel mod samfundet, så kommer politiet ind. Politiets funktion i en moralsk panik, bliver at sætte ekstra fokus på truslen (Goode & Ben-Yehuda, 2009, p. 25). Den øgede fokus på en ny problematik kaldes af Cohen for en eskalering. Det er en eskalering fordi der ofte bliver taget nye og drastiske metoder i brug i kampen mod den nye trussel (Goode & Ben-Yehuda, 2009, pp. 25–26). Politikerne er med til at definere at der er moralsk panik, ved at der bliver indført symbolsk lovgivning som skal bekæmpe truslen mod samfundet. Politikerne vælger side, hvor politikerne er på den ”gode” side, og de der udgør truslen, er på den ”onde” side (Goode & Ben-Yehuda, 2009, p. 26). Aktions grupper består af en samling mennesker som demonstrerer/kæmper mod den nye trussel. Disse personer bliver også kaldt for ”moralske entreprenører” (Goode & Ben-Yehuda, 2009, pp. 26–27).

4.3 - Outsiders – Moralske entreprenører

Howard S. Becker introducerer begrebet moralske entreprenører i sin bog *Outsideres*. Moralske entreprenører kan deles op i to kategorier, regelskabere og regelhåndhævere (Becker et al., 2020, pp. 151; 158). I forhold til projektet er det kun regelskaberne, der er fundet relevante, og som vil blive beskrevet i dette afsnit. Moralske entreprenører er mennesker der tager initiativ til at iværksætte regler (Becker et al., 2020, p. 151).

Indenfor regelskabere findes der typen ”den reformerende korsfarer”, hvis mål er at afskaffe et problem uanset midlet (Becker et al., 2020, p. 151). Korsfarerne finder de eksisterende regler utilfredsstillende, grundet at der er et onde der irriterer korsfarerne (Becker et al., 2020, p. 151). Der er først ro i verden igen ifølge Korsfarerne, når der er blevet skabt regler som fjerner det onde (Becker et al., 2020, p. 151). Korsfarerne vil gerne påtvinge andre deres moralske verdensopfattelse, fordi de mener det er det eneste rigtige. Korsfarerne gør det også fordi de mener at reformerne vil være godt for dem (Becker et al., 2020, p. 151). Korsfarerne mener det vil være godt for dem, fordi reformerne kan være med til at skabe et bedre liv for de der ikke har den samme moral (Becker et al., 2020, p. 151). Moralske korstog bestemmes og styres typisk af dem der befinder sig i samfundets top (Becker et al., 2020, p. 152). Det kunne eksempelvis være politikere, der besidder en position i samfundet, der indeholder en type magt som giver positionen en moralsk legitimitet (Becker et al., 2020, p. 152). For at korsfarerne kan vedtage nye love skal der opstå en frygt i samfundet. Sammen med frygten opstår der også en ophidset aktivitet i samfundet hvor fokus er rettet mod det der skabte frygten. Efterfølgende bliver det besluttet at et udvalg skal forsøge at finde ud af hvordan man kan løse problemet, hvor løsningen ofte er et lovforslag (Becker et al., 2020, pp. 153–154). Frygt der ikke ender i et udvalg bliver sjældent til et lovforslag (Becker et al., 2020, p. 152). Hvis missionen lykkedes for korsfarerne, så indføres der en ny lovgivning. Hvis missionen mislykkedes, så opgiver korsfareren sin mission, og forsøger at bevare organisationen (Becker et al., 2020, pp. 155–156). Der kan også ske det at hvis missionen mislykkedes så kan korsfareren stædigt fortsætte med at kæmpe for missionen, også selvom at missionen mister popularitet i takt med at flere og flere af tilhængerne til missionen falder fra (Becker et al., 2020, p. 156).

4.4 – The Ideal Victim

The Ideal victim er en teori hvor ens status som offer er socialt konstrueret (Christie, 2018). Konstruktionen sker gennem hvad der opfattes som legitimt, fortjent og uskyldigt

(Christie, 2018). Teorien giver en ide om at der eksisterer et hierarki af ofre (Christie, 2018). Konstruktionen af offer status har en betydning for oplevelsen igennem retssystemet (Christie, 2018). The ideal victim handler om at der er forskel på i hvilken grad vi opfatter en der har været udsat for en kriminel handling som offer. Et ”ideelt offer” kan være et individ eller en gruppe af individer som når de bliver udsat for en kriminel handling bliver opfattet af det øvrige samfund som et komplet og legitimt offer (Christie, 2018, p. 18). For eksempel vil en ældre dame, der har været hjemme og besøge sin syge søster, og på vejen hjem fra sygebesøget får stjålet sin taske blive opfattet som et mere ideelt offer end en ung mand der en aften i byen ender med at blive slået i hovedet af en kammerat og lige som den gamle dame får han også stjålet sine penge (Christie, 2018, pp. 18–19). Forskellen på den ældre dame og den unge mand er at hun er svag og gammel, og i gang med en god gerning hvor hun passede på sin syge søster. Hun gjorde ikke noget der kunne have provokeret tyveriet. Forbryderen er ond og ukendt, det vil sige offeret og forbryderen kendte ikke hinanden (Christie, 2018, p. 19). Den unge mand er stærk, han var ikke i færd med at gøre en god gerning, han kunne sikkert have beskyttet sig selv mod både at blive slået og mod tyveriet. Han havde også en relation med vedkommende der slog ham (Christie, 2018, p. 19). Fordi den ældre dame opfattes som svag er hun et mere ideelt offer end den unge mand som opfattes som stærk.

Man kommer ikke udenom at når der kan være et ideelt offer, så kan der også være en ideel gerningsperson. Det ideelle offer og den ideelle gerningsperson er afhængige af hinanden. Hvis et offer er et ideelt offer, så er gerningspersonen ligeså ideel som offeret (Christie, 2018, p. 25).

4.5 – What makes crime ”News”?

What makes crime ”News” er en teori udarbejdet af Jack Katz, som handler om at den kriminalitet som bringes i medierne, er ikke overraskende nyheder. At det lidt er de samme historier der kører i ring, om bankrøveri, mord, vold osv.. (Katz, 2010). Det Jack Katz undrer sig over hvad der gør kriminalitet til nyheder, og hvad det er for noget kriminalitet der kommer i medierne. Jack Katz er inspireret af Durkheim og hans selvmordsstudier (Katz, 2010). Det som Jack Katz kommer frem til er, at den type kriminalitet som fremstilles i medierne er ikke overraskende, det er ofte den samme type kriminalitet som fremstilles. Det er sjældent noget der sådan rigtig chokerer eller undrer modtageren. Det er ofte den type kriminalitet som det forventes der fremstilles, som rent faktisk bliver fremstillet (Katz, 2010). Teorien skal benyttes

i dette projekt til at analysere de forskellige typer af hadforbrydelser, ud fra hvilke hadforbrydelser der fremstilles oftere end andre.

5 – Analyse

Dette afsnit vil analysere hvordan hadforbrydelser bliver fremstillet, som et socialt problem i medierne, borgerforslaget og under 1. behandling i folketinget.

Analysen er opdelt i to dele, hvor den første del handler om at præsentere hadforbrydelser som et socialt problem, hvad problemet er, hvem der har skabt det og hvem problemet drejer sig om. Den anden del handler om hvordan problemet kan løses samt hvad de præsenterede løsninger betyder for de der udsættes for hadforbrydelser.

5.1 – Hadforbrydelser som et socialt problem

Dette afsnit søger at analysere hadforbrydelser som et socialt problem. Hertil er det fundet relevant at dele afsnittet op i 3 mindre kategorier, den første er, “hvad er problemet med hadforbrydelser”, den anden er, “hvem har skabt problemet” og den tredje og sidste er, “hvem drejer problemet sig om”. Det første afsnit er en præsentation af de mest fremtrædende sager og relevante fund fra medieanalysen. Det andet afsnit handler om hvordan hadforbrydelser præsenteres i medierne og dermed hvordan de bliver skabt som et socialt problem gennem mediernes dækning af hadforbrydelser. Det tredje afsnit handler om hvordan ofrene og udøverne af hadforbrydelser fremstilles i medierne.

5.1.1 – Hvad er problemet med hadforbrydelser?

For at kunne forstå hvad problemet er med den nuværende lov for hadforbrydelser, handler det om at få kortlagt hvad problemet er, hvem det er et problem for og hvem der har kreeret problemet. Problemet bliver både i medierne, borgerforslaget og i handlingerne af lovforslaget fremstillet som, at den nuværende lov ikke beskytter minoriteter godt nok.

Dette ses i medierne ved at for eksempel Justitsminister Nick Hækkerup udtaler følgende:

”Justitsminister Nick Hækkerup (S) fortæller, at han snart er klar med en række politiske initiativer, der skal styrke indsatsen mod de forbrydelser, der typisk er motiveret af et had til offerets race, religion eller seksuelle orientering. »Politiet skal

uddannes i at tage imod personer, der er blevet udsat for en hadforbrydelse«, siger han til politiet.”

*(Ofre for Hadforbrydelser Skal
Betjenes Bedre Af Politiet , 2020)*

Det som man kan udlede af ovenstående citat er, at det udviser et behov for en ændring af den måde man i dag håndterer hadforbrydelser. Nick Hækkeup's citat fortæller at der er et problem med den måde man håndterer hadforbrydelser i dag. Han giver udtryk for at der er et problem for de der er udsat for en forbrydelse, som er motiveret af had grundet offerets race, religion eller seksuelle orientering. Det gør han ved at sige, at der ”snart” kommer en ”række politiske initiativer”, som skal ”styrke indsatsen”. Så Nick Hækkerup anerkender, at der er et aktuelt problem med den nuværende lov og praksis for hadforbrydelser, og at den dermed ikke beskytter minoriteter godt nok. Nick Hækkeup fremhæver også at der er et problem med politiets håndtering af ofre der har været udsat for en hadforbrydelse. Det gør han ved at sige at politiet skal ”uddannes” så de bedre kan ”tage imod personer der har været udsat for en hadforbrydelse”.

Det kan blandt andet også ses i kodningen, at der i medierne er en overvejende opbakning til at ændre loven, dette kan ses ved at der 24 gange over 17 artikler er blevet kodet, at der er en positiv holdning til at ændre loven og kun 1 gang i 1 artikel er blevet kodet en negativ holdning til en ændring af loven.

Medierne har haft fokus på fem sager om potentielle hadforbrydelser. Disse fem sager er; drabet af Phillip Mbuji Johansen på Bornholm (Clante & Rafn, 2021), hærværk på en jødisk kirkegård (Andersen, 2021), overfald af, samt hærværk mod en muslimsk kvinde på en parkeringsplads ud for Harald Nyborg i Søborg (Krongaard, 2021), hadefuld tale mod en muslimsk kvinde (Ertmann, 2021) og den femte og sidste sag drejer sig om en dansk dreng der er blevet ydmyget på en parkeringsplads af en gruppe unge drenge, hvor nogle af dem har en anden etnisk baggrund end dansk (Ishøy, 2020). Skildringen af disse mulige hadforbrydelser i medierne, fremhæver problematikken med den nuværende lov. Der er ingen tvivl om at sagen hvor medlemmer af en nynazistisk gruppe har begået hærværk mod en jødisk kirkegård er en hadforbrydelse, hverken i mediernes dækning af sagen, eller hos politiet, eller anklagemyndigheden eller i retten. Det er en helt anden sag når det er forbrydelser der begås mod en enkelt person. Så bliver det mere mudret, fordi man skal kunne bevise at motivet bag forbrydelsen bunder i had grundet offerets identitet. Kun i én ud af 20 artikler hvor der er blevet omtalt at nogen er dømt skyldig i at have begået en hadforbrydelse, handler det om en person

der har begået noget kriminelt mod en anden person (Rosengren, 2021). De resterende 19 artikler omhandler alle sammen hærværket mod den jødiske kirkegård. Ved de tre andre sager som har fyldt mest i medierne, har de to ifølge anklagemyndigheden været hadforbrydelser, men ingen er blevet dømt skyldige for at have begået en hadforbrydelse. Den sidste som er drabet på Bornholm, var det ifølge anklagemyndigheden ikke en hadforbrydelse, og derfor var det ikke en del af retssagen og naturligvis heller ikke dommen.

Problemet med den nuværende lov for hadforbrydelser, er det hele borgerforslaget handler om. Derfor står der også følgende i borgerforslaget:

”Du skriver under på, at minoritetsgrupper skal være bedre beskyttet af lovgivningen, når de udsættes for en hadforbrydelse.”

(Hashem et al., 2021)

Det som man skriver under på i borgerforslaget, er det der står i citatet ovenfor, at man ønsker at skabe et samfund hvor minoriteter der udsættes for en hadforbrydelse, er beskyttet via loven. Hvor samfundet via loven viser at hadforbrydelser er en uacceptabel handling, uanset hvilken minoritetsgruppe man tilhører.

Så problemet med den nuværende lov for hadforbrydelser er, at den nuværende lovgivning ikke beskytter minoritetsgrupperne godt nok, politiet mangler uddannelse i hvordan de skal tage imod ofre for hadforbrydelser. Det er ganske få sager der ender med at gerningspersonen bliver dømt for en hadforbrydelse.

5.1.2 – Hvem har skabt problemet?

Hvem der har skabt problemet er et mere diffust spørgsmål. Fordi det er en række af events som har skabt mulighed for at anse det som et problem. Til at belyse dette aspekt af hvem der har skabt problemet vil teorien om Moral Panic, blive brugt til at vise hvordan en sag som opnår stor mediedækning kan vise at der er et socialt problem i samfundet, som kræver handling.

Som eksempel vil jeg tage udgangspunkt i sagen fra Bornholm om drabet på Phillip Mbuji Johansen. Det er en sag der har fyldt rigtig meget i medierne, og dermed er blevet skrevet rigtig meget om. Drabet på Phillip er en sag, som skabte moralsk panik i samfundet, fordi det er en kontroversiel sag, der deler vandene i forhold til om det var en hadforbrydelse. Sagen er også med til at fremhæve de udfordringer der er med den nuværende lov. Sagen bygger på nogle helt klare stereotyper, hvis man udelukkende kigger på personerne involveret og ikke

motiv, eller de andre omkringliggende faktorer. Det er en sort mand, der bliver udsat for grov vold af to hvide mænd, hvor den ene har et hagekors tatoveret (*Ikke En Hadforbrydelse: Brødre Tiltales for Drab På Kammerat På Bornholm*, 2020a). Det at det nævnes at den ene gerningsperson har et hagekors tatoveret, fremhæver at det muligvis kunne være racistisk motiveret. Hvis man så kigger lidt på mediernes beskrivelser af drabet, er de ret detaljerede med hvilke skader Phillip blev udsat for, såsom: ”Slået med forskellige genstande”, ”kvalt”, ”trampet på” og lignende. Det kom frem under retssagen, at en af gerningspersonerne lagde et knæ på halsen af Philip, hvilket giver associationer til drabet på George Floyd i USA. Som igen er med til at fremhæve at det kan være racistisk motiveret.

Det er ikke uden grund at den sag har fået så meget mediedækning, både herhjemme, men også i udlandet. NY times valgte at bringe en artikel om at en ”åbenlys” hadforbrydelse var blevet dømt, som en ikke hadforbrydelse (Skjoldager, 2020). Black Lives Matter Danmark (BLMDK) arrangerede en masse protester og forsøgte at skabe opmærksomhed på at det her er ifølge BML en hadforbrydelse. Imens den danske anklagemyndighed afviste at racisme spillede en rolle i drabet på Phillip. Der var andre motiver der blev vægtet højere, såsom at Phillip og en af gerningspersonerne tidligere har været gode venner. Derudover var det gerningspersonernes forklaring på volden at Phillip angiveligt skulle have voldtaget deres mor (*Ikke En Hadforbrydelse: Brødre Tiltales for Drab På Kammerat På Bornholm*, 2020b). Begivenheder og sager som drabet på Phillip, som er blevet problematiseret af medierne, og som også opnåede offentlighedens interesse, har været med til at ændre den måde vi omtaler hadforbrydelser på (Clante & Rafn, 2021; *Ikke En Hadforbrydelse: Brødre Tiltales for Drab På Kammerat På Bornholm*, 2020b; *Ikke En Hadforbrydelse: Brødre Tiltales for Drab På Kammerat På Bornholm*, 2020a). Alle debatterede om det var en hadforbrydelse. Sagen afslørede at det ikke bare er så lige til at sige eller vurdere om noget er en hadforbrydelse. En af dem der har udtalt sig kritisk om at anklagemyndigheden afviste racisme som motiv er Postdoc Mira C. Skadegård. Hun har udtalt følgende:

”Postdoc Mira C. Skadegård, der forsker i racisme og diskrimination ved Aalborg Universitet, er en af dem, der fortsat er stærkt utilfreds med, at retten på Bornholm ikke har skullet forholde sig til, om forbrydelsen havde racistiske elementer: ” Ingen andre steder i verden ville man slippe afsted med at sige, at racisme ikke var relevant i den her sag. Hvis en mand med swastika tatoveret på sin krop torturerer og dræber en sort mand, fordi han har voldtaget en hvid kvinde, samtidig med, at han sætter et knæ på den andens persons hals, kan man ikke bare tage racisme ud af ligningen.” Er man i tvivl, kan man bytte rollerne om, siger hun: ” Hvis det havde været to brune mænd, der havde gjort det her mod en hvid dreng, fordi den hvide dreng havde voldtaget deres mor, hvad tror du så, Danmark havde sagt?”

Mira C. Skadegård mener, at vi herhjemme taler og dømmer ud fra forældede definitioner af racisme." Meget ofte, når ordet racisme nævnes i en dansk kontekst, forstås det moralsk og ideologisk og forbindes til apartheid og den slags, som de fleste danskere har taget afstand fra. Når det internationale samfund bliver dybt forarget, er det, fordi det ikke kan forstå, at vi ikke har øje for den måde, racisme defineres på i dag," siger hun."

(BAUN & HOFFMANN-
HANSEN, 2020)

Mira hun forholder sig undrende og kritisk til at man ikke har forsøgt at få retten til at undersøge om sagen indeholdte racisme. Anklagemyndigheden har ikke taget det med fordi de mente ikke at det ville føre til dom, da der var så mange andre motiver for drabet. Dette ses ved følgende udtalelse fra chefanklager ved Bornholms politi Benthe Pedersen Lund:

"Jeg mener ikke, der kan føres bevis for en hadforbrydelse, når de har været venner i så lang tid, siger Benthe Pedersen Lund med henvisning til, at især storebroren og den dræbte havde haft et årelangt og tæt venskab."

(Søndberg, 2020)

Ved at medierne fremstiller begge positioner, at man både burde undersøge om man kunne dømme for et racistisk motiveret drab og at det ikke er en hadforbrydelse fordi de var venner inden forbrydelsen, samt hævnmotivet i forhold til at Phillip skuldet have voldtaget brødrenes mor. Det afslører, at der er et eller andet i vores system der ikke fungerer. Man bliver nødt til at stille spørgsmålet om drabet ikke kan være begrundet i flere forskellige slags motiver? Hvorfor skal det at de har været venner udelukke at der kan være tale om racisme? Medierne har altså vist der er et problem med at forbrydelsen udelukkende skal være motiveret af racisme, for det første, for at kunne tage det med ind i retten og for det andet, for at det kan ende med en dom, for at have begået en racistisk motiveret forbrydelse.

Drabet på Phillip og ikke mindst den efterfølgende retssag har skabt en moralsk panik i medierne, som spredte sig til offentligheden og satte fokus på at det er svært at afgøre hvornår noget er racistisk motiveret, og det bliver kun mere kompliceret hvis der er flere forskellige motiver bag forbrydelsen.

5.1.3 – Hvem drejer problemet sig om?

Problemet drejer sig om alle minoritetsgrupper i Danmark, som ikke er beskyttet af den nuværende lov, samt at der sjældent bliver anklaget og ikke mindst dømt for en hadforbrydelse.

Til at forklare dette er det relevant at kigge på hvordan vi som samfund opfatter både ofre for - og gerningspersoner af hadforbrydelser. Det er relevant fordi at, hvordan vi som samfund betragter dem der bliver udsat for en hadforbrydelse, og gerningspersonerne fortæller noget om hvor alvorligt vi tager problemet.

'Afhængigt af hvilken minoritetsgruppe man er en del af, så bliver man opfattet forskelligt. En hadforbrydelse er altid baseret på et identitetstræk ved individet, som individet ikke kan ændre eller gøre noget ved, såsom etnicitet, køn, handicap, seksuelle orientering etc. Til at forklare hvem problemet drejer sig om, kan teorien om det ideelle offer bruges. For eksempel angående sagen om hærværket på den jødiske kirkegård. Det er ikke kirkegården der er ofret, men derimod den religion som kirkegården repræsenterer. Her er der dog ikke tale om et menneskeligt offer for kriminaliteten. Der er det mere alt det som kirkegården repræsenterer samt dens kulturelle og sociale betydning. Kirkegårdens religiøse betydning og at den er jødisk, gør at alle der identificerer sig selv som jøde, føler sig ramt af hærværket. Selvom den kriminelle handling, ikke er gjort direkte mod dem personligt, så påvirker det stadig alle jøder, grundet at lige præcis den kirkegård blev udsat for hærværk, fordi at det er en jødisk kirkegård. En kirkegård er et sted hvor man besøger sine afdøde og kan vise dem respekt. En kirkegård kan opfattes som et skrøbeligt og sårbart sted. Kirkegården der udsættes for hærværk, kan opfattes i samfundet som et mere ideelt offer end for eksempel hærværk på en skole, eller et tog. Derudover så tillægges hærværket på den jødiske kirkegård endnu mere værdi, netop fordi det er en jødisk kirkegård. Denne betydning ses tydeligt i mediernes fremstilling af sagen, hvor der tydeligt bliver taget afstand fra handlingen. Hvor det ikke på noget tidspunkt er til diskussion om det er en hadforbrydelse. Selv Statsministeren Mette Frederiksen har været ude at udtale sig om hændelsen:

”Hærværket mod den jødiske gravplads udløste fordømmelse fra store dele af samfundet. Statsminister Mette Frederiksen (S) kaldte det et "angreb på både danske jøder og alle vi andre". Israels ambassadør, Benny Dagan, besøgte efterfølgende kirkegården i Randers”

*(Aktivist Idømmes et Års Fængsel
for Antijødisk Hærværk, 2020)*

Ligeledes at den jødiske kirkegård bliver fremstillet som et ideelt offer, bliver gerningspersonerne også fremstillet som ideelle gerningspersoner. De bliver beskrevet som ”højreradikale”, ”fra det nynazistiske miljø”, ”tidligere sigtet for racisme” (Andersen, 2021). Problemet med den nuværende lov drejer sig ikke om sager såsom denne, eftersom der så tydeligt er et offer og gerningsperson, hvor både politiet, anklagemyndigheden og retten er enige om at der er tale om et racistisk motiveret hærværk.

Hvis vi sammenligner sagen om drabet på Phillip med en sag fra Gladsaxe, hvor en ung muslimsk kvinde bliver truet, overfaldet og der bliver udøvet hærværk mod hendes bil af et ældre ægtepar på en parkeringsplads (Krongaard, 2021; Søndberg, 2020). De to sager er meget forskellige også i forhold til typen af kriminalitet, ligeledes kan grovheden i de to sager ikke sammenlignes. Det der er fundet interessant i denne sammenhæng, er de to forskellige beskrivelser af offer og gerningspersoner og dermed de forskellige opfattelser der er af offer og gerningspersoner i de to sager. En forskel i disse to sager er også at anklagemyndigheden ikke mente sagen om Phillip var racistisk motiveret, men det mener anklagemyndigheden i sagen om den unge kvinde. Den unge kvinde har nemmere ved at blive opfattet som et ideelt offer end Philip har. Det er først og fremmest baseret på deres køn. Fordi kvinder bliver opfattet som mere skrøbelige end mænd gør. Derudover så er der intet kendskab mellem den unge kvinde og det ældre ægtepar før deres møde på parkeringspladsen. Det gør det nemmere i forhold til at undersøge motivet for handlingerne mod den unge kvinde. Det manglende kendskab spiller en rolle i opfattelsen af om nogen er et offer (Christie, 2018). Som nævnt i forrige afsnit så blev kendskabet mellem Phillip og de to brødre, betragtet som en årsag til at anklagemyndigheden ikke mente at der var tale om et racistisk motiv i sagen. Det man laver og årsagen til at man bliver udsat for forbrydelsen har også en betydning i forhold til opfattelsen af om man er et ideelt offer. Den unge kvinde lavede noget alle kan relatere til. Hun var bare ude og handle og ender med at komme op at diskutere med dem der har parkeret ved siden af. Diskussionen eskaleres og bliver voldelig og truende mod den unge kvinde (Krongaard, 2021). Phillip var blevet inviteret ud i en skov for at drikke nogle øl med nogle venner. Helt almindelig hverdags aktivitet, som man ikke ville forvente der var onde hensigter bag. Phillips venner ender med at overfalde ham, og udøve så grov vold mod ham, at han dør af kvæstelserne (Clante & Rafn, 2021). Brødrenes forklaringen på hvorfor Phillip skulle overfaldes, er dér hvor han af samfundet bliver opfattet som et mindre ideelt offer i forhold til den unge kvinde, fordi Phillip ifølge brødrene skulle have voldtaget deres mor (*Ikke En Hadforbrydelse: Brødre Tiltales for Drab På Kammerat På Bornholm*, 2020b). Det retfærdiggør hændelsen mere end hvis det bare havde været helt umotiveret.

En anden sag hvor opfattelsen af offeret og gerningspersonerne spiller en stor rolle, er i sagen hvor en dansk dreng bliver udsat for ”dominansvold” / ”ydmygelsesvold”, dette er betegnelser som bliver brugt i medierne gentagne gange i forbindelse med denne sag. Ses blandt andet i følgende citater:

”Vil straffe dominansvold Fra talerstolen sagde Kristian Thulesen Dahl blandt andet, at Dansk Folkeparti vil straffe den såkaldte 'dominansvold' hårdere. Altså når indvandrerdreng overfalder og filmer unge ofre, lød det fra partiformanden. - Det skal give markant øget straf, når gerningsmanden filmer sit offer. Racistisk dominansvold skal behandles som en hadforbrydelse. Vi ønsker en minimumsstraf på fem års ubetinget fængsel. Og hvis gerningsmanden ikke er dansk statsborger, skal det medføre udvisning. Ud af vagten.”

(Nielsen, 2020)

”Unge indvandrere har udsat danske drenge for meget ubehagelig ydmygelsesvold. En dreng kommer gående på en parkeringsplads ved Rema 1000 i Silkeborg. Han støder ind i en gruppe drenge på 15-16 år. Først bliver drengen slået i ansigtet med en knytnæve, så han falder om på parkeringspladsens asfalt. Mens han ligger ned, bliver han sparket. Så kræver de unge gerningsmænd, at han kysser fødderne på den ene af dem.”

(Jespersen & Pittelkow, 2020)

Den adskiller sig fra de andre ved, at der her er tale om en hvid dansk dreng som er offeret. Derudover så er der tale om unge indvandrerdreng som gerningspersoner til hændelsen. Unge indvandrerdreng er ofte blevet fremhævet i medierne som gerningspersoner, og som nogle der laver ballade og som nogle der skaber utryghed. Blandt andet har vores statsminister Mette Frederiksen været ude og udtale sig om disse utryghedsskabende unge drenge (Frederiksen, 2020). Så vi har lynhurtigt opfattelsen af at de her drenge er ideelle gerningspersoner, det stilles der ikke spørgsmålstejn ved det. Derfor er det også den eneste sag hvor der er politikere der er ude og kræve højere straffe for hadforbrydelser, samt at det skal anses som en racistisk hadbrydelse ifølge Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti som det kan ses i citatet fra ham ovenover. Han kommer også med det forslag at hvis man ikke er dansk statsborger og udsætter andre for ”dominansvold” så skal det medføre udvisning af landet. Det er ifølge Kristian Thulesen Dahl et ret kraftigt signal om at der er tale om en ideel gerningsperson når man som regelskaber ønsker at advokere for at 15 – 16 årige drenge skal udvises. I sagen fra Silkeborg var det en gruppe unge drenge, det vides ikke om alle var af anden etnisk baggrund end dansk. Så ville de heller ikke få en lige hård straf for den samme forbrydelse. Det er ikke kun Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti der er ude og udtale

sig om denne sag. Det gør udlændingeordfører Rasmus Stoklund fra Socialdemokratiet også. Rasmus Stoklund er ikke lige så hård i retorikken om udvisning af drengene, men han mener at det skal falde ind under samme kategori som hadforbrydelser. Dette ses i følgende citat:

”Socialdemokratiets udlændingeordfører, Rasmus Stoklund, tøver ikke med at kalde ydmygelserne et 'indvandrerfænomen'. »Vi må erkende, at der er en gruppe af indvandrere, som ikke tager ansvar for at opdrage deres børn, og som betragter danskere som andenrangsborgere. De er krystere, når de tryner i flok,« siger han. Derfor er han også med på at hæve straffene. »Hvis der går grupper af unge indvandrere og er voldelige, og de laver ydmygende overfald på sagesløse, så skal det have konsekvenser. Det nytter ikke, at de kan gå grinende ud af retten,« siger han og fortsætter: »Det er et nyt fænomen i Danmark, og er der mangler i lovgivningen, så må vi se på, hvordan vi kan opdatere dem, så strafferammerne bliver brugt,« siger han. Det lyder som noget, vi har hørt før. Hvordan skal det ske helt konkret? »Jeg kan ikke på stående fod sige noget om hvordan, men man kunne jo overveje, om det skulle betragtes på lige fod med en hadforbrydelse, fordi det er en slags racisme med omvendt fortegn,« siger Rasmus Stoklund.”

(Dømte for ydmygelsesvold
slipper for fængsel: 'Det skriger til
himlen')

Han benytter ord som ”andenrangsborgere” og ”indvandrefænomen” som giver et indtryk af at nogen er bedre end andre og at der er et problem med en bestemt befolkningsgruppe. Udfordringen er bare at det vides ikke om alle i gruppen af unge drenge, der overfaldt den danske dreng, har en anden etnisk baggrund end dansk. Det vides altså ikke om der rent faktisk er tale om en gruppe indvandredrenge (Jespersen & Pittelkow, 2020). Derudover så omtaler Rasmus Stoklund det som en ”slags omvendt racisme”, hvilket er hans argument for at det kan omtales som en mulig hadforbrydelse. Forslaget om at ændre loven om hadforbrydelser, går ud på at styrke beskyttelsen af minoriteter i Danmark. Det at inkludere denne type forbrydelse, som de omtaler som ”ydmygelsesvold og dominansvold” som en slags hadforbrydelse, udvander formålet og budskabet med loven mod hadforbrydelser. Signalet med at man ønsker at beskytte minoriteter står mindre stærkt hvis man tilføjer denne type kriminalitet til loven.

I et andet citat af Mette Hjermand Dencker (Dansk Folkeparti) der kan man også se den opfattelse af at nogle ofre bliver mere eller mindre opfattet som et offer:

”Hos Dansk Folkeparti afviser man blankt at bakke op om en national handlingsplan mod hadforbrydelser. En forbrydelse er en forbrydelse uanset årsagen, og man skal være

varsom med at gøre bestemte grupper til ofre, lyder det fra kirkeordfører Mette Hjermand Dencker. "I Dansk Folkeparti vil vi ikke være med til at åbne en sluse for en masse offermentalitet. I det øjeblik, vi begynder at gøre krænkelse til et spørgsmål om religion, seksualitet, handicap, hudfarve, eller hvad det kunne være, så giver vi dem et offerkort, de kan trække. Det bliver for hysterisk," siger hun. Vil det sige, der ikke er et problem med hadforbrydelser i Danmark? "Det er ikke det, jeg siger. Det er et problem at krænke andre, og det skal man gribe ind overfor uanset grunden. Men årsagen er fuldkommen ligegyldig, og det er et forkert perspektiv at mene, at der i nogle tilfælde er skærpende omstændigheder," siger Mette Hjermand Dencker. Bliver man udsat for en forbrydelse, vil nuværende retsinstanser tage sig af det, lyder det fra politikerens."

(Bør man straffe forbrydelser mod religiøse hårdere end andre?)

Mette Denckers kritik går på, at det er ikke en løsning at man på grund af identitetsmarkører kan få en skærpet straf. Mette Dencker er en regelskaber i kraft af hendes position som politiker fra Dansk Folkeparti (Becker et al., 2020). Det som Mette siger er, at ved at lave en lov, som skærper straffen når en forbrydelse er motiveret af had grundet ens identitet, skaber ifølge hendes udtalelse, en "offermentalitet" i samfundet. Det paradoksale i den holdning er, at hvis man har været udsat for en forbrydelse, uanset om den er motiveret af had grundet ens identitet eller ej, så er man per definition et offer. Men hvis man er udsat for en forbrydelse og man mener at der er tale om hadforbrydelse, så er man et offer på en forkert måde og et offer som trækker "offerkortet" eller besidder en "offermentalitet". Ord så som "offerkort" og "offermentalitet" antyder at man gør sig selv til et offer, og at man opsøger opmærksomhed på en negativ måde. Ifølge Mette Dencker så er ofre for kriminalitet der er baseret på identitetsmarkører mindre ideelle ofre, deres identitet som ofre bliver minimeret.

De hadforbrydelser, hvor der er tale om en konkret sag i artiklerne, handler mest om etnicitet eller religion, dernæst seksualitet. Sager der omhandler hadforbrydelser grundet handicap og andre årsager, nævnes slet ikke i artiklerne. Dette kan blandt andet forklares via Jack Katz teori "What makes Crime "News"". De nyheder der omhandler kriminalitet i medierne, er ofte de samme typer kriminalitet, som indeholder de samme elementer. Så ifølge de artikler der er analyseret til dette projekt, får en sag om hadforbrydelse kun medieomtale når det drejer sig om racisme. Dette kan skyldes at der er mindre fokus på at personer med et handicap også kan udsættes for en hadforbrydelse og hadforbrydelser primært forbindes med forbrydelser begået mod personer grundet deres etnicitet, religion eller seksualitet. Det gør at de andre minoritetsgrupper bliver usynlige, både i medierne og i generel omtale af

hadforbrydelser. Det samme gælder også hærværket på den jødiske kirkegård. Det er ikke rigtig overraskende at den sag fik så meget mediedækning. Det bidrager til den allerede eksisterende fortælling om nynazisters angreb på jøder og jødiske steder. Det er ikke overraskende at der har været begået hærværk mod en jødiske kirkegård, og at det var en nynazistisk gruppe der stod bag. Det ville have været mere overraskende at det var en kristen kirkegård og at en nynazistisk gruppe havde begået hærværk der. Den historie havde nok ikke fået samme medie dækning, og deres forhold til den nynazistiske gruppe havde ikke haft samme betydning i dækningen. Det havde sikkert ikke spillet en rolle at de var medlem af en nynazistisk gruppe. Så var historien nok blevet fortalt som ”drengene streger på en kirkegård”.

5.2 – Hvordan løser vi problemet?

Hvordan løser vi så som samfund det sociale problem der er hadforbrydelser? Det er en svær og kompliceret størrelse som indebærer en masse samfundsmæssige og praktiske problemstillinger. Til at besvare dette spørgsmål tages der udgangspunkt i 1. behandlingen af lovforslaget. Følgende ordfører deltog i behandlingen af lovforslaget; Kasper Sand Kjær (Socialdemokratiet), Anne Rasmussen (Venstre), Peter Skaarup (Dansk Folkeparti), Karina Lorentzen Dehnhardt (Socialistisk Folkeparti), Samira Nawa (Radikale Venstre), Rosa Lund (Enhedslisten), Britt Bager (Konservative Folkeparti), Lars Boje Mathiesen (Nye Borgerlige) og Sikandar Siddique (Frie Grønne) (Folketinget, 2021). En af udfordringerne ved at løse problemet med hadforbrydelser er hvordan vi registrerer hadforbrydelser. Aktuelt så registreres det ikke, og derfor findes der ingen data over hvor mange der anmelder eller dømmes for en hadforbrydelse. De eneste data der findes, er offerundersøgelser (Jonas Mannov, n.d.). Lars Boje Mathiesen fra Nye Borgelige ønsker en registrering af hadforbrydelser. Han udtalte følgende under første behandlingen i folketetinget:

Jeg synes faktisk, det er positivt, hvis vi begynder at få registreret det her lidt mere, også detaljeret. Altså, den offerundersøgelse, som ligger, er jo et estimat. Så når man siger det med 7 og 8 pct., er der jo tale om et estimat, hvor man tænker, at der måske er et sted mellem 3.000 og 5.000, men vi ved det reelt set ikke. For det beror på en offerundersøgelse, og det er jo en subjektiv vurdering af, hvad man føler, og det er jo ikke det samme, som at det fra myndighedernes side er konkretiseret, at der er tale om en objektiv hadforbrydelse, der er sket på grund af en minoritet, en seksuel orientering eller noget andet.

(Jensen et al., 2021)

Det som Lars Boje Mathiesen siger at en del af at kunne løse problemet med hadforbrydelser, er bedre oplysninger om hadforbrydelser. Det kunne løses ved at politiet ved hver enkelt sag skal udfylde om det er en hadforbrydelse eller ej. Selvom det lyder som noget uden større betydning om politiet skal sætte et enkelt kryds mere. Kasper Sand Kjær medieordfører samt integrations- og udlændinge ordfører ved socialdemokratiet deler ikke samme holdning som Lars Boje Mathiesen, Kasper Sand Kjær udtalte dette under 1. behandlingen af lovforslaget:

I forhold til det andet diskuterer vi jo altså i rigtig mange sammenhænge, hvordan det er, vores offentligt ansattes arbejdsvilkår er, hvor meget papirarbejde og dokumentation vi udsætter dem for, og hvor meget tid det ender med at tage fra kerneopgaven, og det er jo sådan nogle af de dilemmaer, vi står i rigtig tit, hvor vi på den ene side gerne vil have noget data, noget statistik og nogle oplysninger, og hvor vi på den anden side også gerne vil have, at de ikke bruger for meget tid med papirarbejde og bruger mere tid på det, der er kerneopgaven. Så det synes jeg faktisk er en balance, som vi også skal have med i den diskussion.

(Jensen et al., 2021)

I citatet kan man se at Kasper Sand Kjær påpeger dilemmaet med at man på den ene side gerne vil have dokumentationen for hadforbrydelser, men at man samtidig også skal tage et hensyn til at man ikke overbebyrder politiet med dokumentationskrav. Fordi som Kasper påpeger i citatet ovenfor, så kan det øgede dokumentationskrav tage tid fra politiets kerneopgaver. Han uddyber dog ikke hvad politiets kerneopgaver er. Løsningen er altså ikke nødvendigvis den rigtige, ifølge Kasper Sand Kjær, at politiet skal registrere om det er en hadforbrydelse ved hver enkelt anmeldelse politiet får. Det skal være op til den enkelte betjent at foretage en vurdering og få det noteret ned i anmeldelsen. Problemet ved det er, at det ikke bliver systematiseret, eller en rutine for betjentene, fordi de selv skal huske på det og være opmærksomme på om der kan være tale om en hadforbrydelse. Når det er op til den enkelte betjent at vurdere, er den data man får ud af det behæftet med ret store usikkerheder, da det er usikkert om alle betjente ved hver eneste registrering, husker eller er opmærksom på at få det noteret ned, at der er tale om en mulig hadforbrydelse. Peter Skaarup (DF) er enig med Lars Boje Mathiesen, Peter Skaarup udtaler:

Altså, jeg er helt enig i, at vi da skal af med så meget af det unødvendige bureaukrati som muligt. Man må også sige, at der jo sker en udvikling i samfundet på nogle områder, hvor der kan være brug for at lave noget mere papirarbejde for at blive klar over, hvad det er for nogle tendenser, der er, hvad det er for noget, der sker ude i vores samfund. Der er jo også børn, drenge, der bliver overfaldet på gaden, bliver

ydmyget – fornedret, som det hedder – af grupper af indvandrere; det vil vi da også gerne have et overblik over, altså med hensyn til hvor mange tilfælde der er af det.
(...)

(Jensen et al., 2021)

Peter Skaarup siger i ovenstående citat, at han deler samme synspunkt om at man ikke skal indføre unødvendigt bureaukrati, men at det kan være en nødvendighed for at kunne få et indblik i omfanget af hadforbrydelser. I dilemmaet præsenteret ovenover indeholder også hvilke signaler vi som samfund sender. Vil vi sende et signal om at hadforbrydelser er noget der tages alvorligt og at vi er et samfund der ønsker at passer på vores minoriteter, eller vil vi sende et signal om det modsatte?

Rosa Lund (EL) deltager i debatten om politiet skal registrere at det er en hadforbrydelse eller ej. Rosa Lund påpeger at det faktisk er borgeren og ikke politibetjenten der skal udfylde anmeldelsesblanketterne, som det ses i nedenstående citat:

Jeg er enig i det her med papirarbejdet, og vi har jo også lavet en politiaftale, hvor vi netop forsøger at gå væk fra at skulle, hvad kan man sige, detailstyre politiets arbejde, og derfor er det vigtigt for mig at sige, at det, som det her handler om, jo er, at det er borgeren, der udfylder det her og ikke politibetjenten, og på den måde kan man sige, at man jo sporer politiet eller politibetjenten derhen, hvor vedkommende skal hen, altså sætter et fokus på det. Så det er i mine øjne ikke mere papirarbejde til politiet, men det er en anerkendelse af det, offeret har været udsat for.

(Jensen et al., 2021)

Det er tankevækkende at politikerne, ikke ved hvad almen praksis er når det kommer til hvordan en anmeldelse foregår, når man diskutere hvordan man bedre kan registrerer hadforbrydelser. Man kan anmelde forbrydelser digitalt på politiets hjemmeside, ved at sende dem en mail eller ved at ringe til dem (Politi, 2023).

Lars Boje Mathiesen, Peter Skaarup, Rosa Lund og Kasper Sand Kjær er moralske entreprenører grundet deres arbejde som politikere. Der er opdaget et ”onde” som er hadforbrydelser og manglende viden om omfanget af hadforbrydelser i Danmark. Nu påtager de sig så blandt andre politikere rollen som reformerende korsfarer som har til opgave at fjerne det onde, via indførelsen af nye regler. Men for at de kan lykkedes med at indføre de nye love, for at kunne fjerne det ”onde”, så skal der opstå en frygt i samfundet. Frygten og engagementet var tydeligt under dækningen af drabet på Phillip Mbuji Johansen, hvor som tidligere nævnt at organisationen BLMDK gjorde store protester og fik en del medieomtale, fordi der ifølge organisationen var tale om et racistisk motiveret drab (Jørgensen, 2020). Organisationen

BLMDK arrangerede flere demonstrationer for at få råbt politikerne og befolkningen op (Jørgensen, 2020). BLMDK's demonstrationer omhandlede følgende:

Efter at dommen var blevet afsagt, demonstrerede organisationen Black Lives Matter i Rønne på Bornholm, og fra flere sider rejses der igen kritik af, at politi og domstole i Danmark ikke tager hadforbrydelser og racisme seriøst nok.

(Hoffmann-Hansen, 2020)

BLMDK påstår at politiet og domstolene i Danmark ikke er gode nok til at opdage hvornår en sag er racistisk motiveret. At selv i en sag hvor der ifølge organisationen er tydelige beviser for at der er tale om et racistisk motiveret drab (Hoffmann-Hansen, 2020; Jørgensen, 2020). Grundet mordet som beskrives som brutalt i medierne, og den medieopmærksomhed drabet fik. På grund af BLMDK's protester og demonstrationer blev der holdt live i debatten om racisme længe (Jørgensen, 2020). Racisme blev lige pludselig noget befolkningen debatterede ved middagsbordet (Hoffmann-Hansen, 2020; Jørgensen, 2020). Især det at sagen kom i kølvandet på drabet af George Floyd, hvor der var stor enighed om at det var racistisk motiveret verdenen over (Hill et al., 2020). Da sagen med drabet på Phillip skete herhjemme i Danmark, så var grundstenene allerede lagt for skabe en frygt i samfundet. Der blev pludselig skabt noget opmærksomhed på om racisme også er et problem herhjemme, og ikke kun i USA (Hill et al., 2020; Hoffmann-Hansen, 2020; Jørgensen, 2020). Selvom drabet på Phillip ikke var begået af en betjent som var tilfældet i sagen med George Floyd, så kom det danske politi og anklagemyndighed under beskyldning for ikke at kunne se at drabet var racistisk motiveret (Jørgensen, 2020). Under første behandlingen af borgerforslaget i folketinget, uanset parti, var alle enige om, at der skulle gøres noget ved hadforbrydelser (Jensen et al., 2021). De var også enige i at den første del af borgerforslaget skulle gennemføres. Der var dog også bred enighed om at man ikke ville kunne gennemføre hele borgerforslaget. Især den del der omhandler § 266 b. justitsministeren Nick Hækkerup begrundet det således:

Nå – hvorfor kan vi så ikke støtte hele beslutningsforslaget? Ja, som det foreligger nu, handler det om den foreslåede ændring i straffelovens § 266 b. Bestemmelsen strafbelægger hadefulde ytringer, der fremsættes offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds. Bestemmelsen finder anvendelse, hvis gerningsindholdet objektivt set er opfyldt. Det vil navnlig sige, at udtalelsen har et indhold, hvor en gruppe af personer trues, forhånes eller nedværdiges på grund af gruppens hudfarve, tro, seksuelle orientering m.v. Gerningspersonen vil kunne straffes, uanset om motivet, der ligger bagved, er den pågældendes fremsættelse af de

hadefulde ytringer. Hvis gerningspersonens motiv, som det ligger i forslaget, bliver en del af bestemmelsen, vil det sende et signal til domstolene om, at der skal lægges vægt på motivet i sager om overtrædelse af straffelovens § 266 b. Og som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 2 til beslutningsforslaget, kan det ikke udelukkes, at sådan en lovændring vil føre til færre domfældelser end i dag.

(Jensen et al., 2021)

Det interessante er mere hvad de forskellige ser som løsningen på problemet med hadforbrydelser. Fordi i løsningerne viser de forskellige ordfører hvilke signaler de ønsker at sende til befolkningen om hvad der er okay adfærd. Ordførerne er politikere, de er moralske entreprenører, de har derfor muligheden for at sætte den moralske dagsorden. Des flere tiltag de tager for at løse udfordringen med den måde vi håndterer hadforbrydelser, jo mere viser politikerne at hadforbrydelser er noget der tages seriøst og noget der ikke accepteres i vores samfund. En løsning er også at politiet skal blive bedre uddannet til at håndtere sager hvor der er mistanke om at det er en hadforbrydelse.

5.2.1 – Hvad betyder løsningen for ofrene for hadforbrydelser?

Dette afsnit søger at analysere hvad løsningerne der er præsenteret i forrige afsnit (afsnit 5.2), og hvad løsningerne betyder for dem som er ofre for en hadforbrydelse.

Ved at inkludere flere minoriteter i §81 nr. 6, er der naturligvis flere der kan anmelde at de har været udsat for en hadforbrydelse. Det sender også et signal til alle minoritetsgrupper at hadforbrydelser er ikke noget vi som samfund tolererer. Derigennem legitimerer man også deres status som offer (Christie, 2018).

Løsningen med at politiet skal registrere om det er en mulig hadforbrydelse, vil sende et signal om at det er noget der tages alvorligt og at man ønsker at få et indblik i hvilke typer af hadforbrydelser der er og hvor stort omfanget er. Hvis man derimod fravælger at gøre det til en standard procedure. Så viser det dem der vil anmelde en hadforbrydelse at man prioriterer mindre bureaukrati og papirarbejde over at sende et signal om at man vil iværksætte noget der kan give noget data som kan hjælpe med at belyse problemet med hadforbrydelser i Danmark. Afhængigt af hvad der vurderes mest vigtigt, er man også med til at sætte hvilken status ofre for hadforbrydelser har i det danske samfund (Christie, 2018).

Det er at der overhovedet bliver diskuteret at der skal findes en løsning, og at det sker på baggrund af et borgerforslag, som kræver at 50.000 danskere skriver under på at de støtter forslaget om en lovændring, viser at der er sket en ændring i hvordan vi opfatter

hadforbrydelser. Dermed er der også sket en ændring i den måde vi omtaler hadforbrydelser på. Der er opstået en forståelse af at hadforbrydelser sker mod flere minoritetsgrupper (Hacking, 1991). Den ændring er opstået gennem de sager der har været fremme og fyldt i medierne som jeg har præsenteret i de foregående afsnit.

Beslutningen om at man ikke vil gennemføre ændringen af §266 b, med det belæg at det vurderes at det vil føre til færre domsfældelser, grundet at det vil blive lagt større vægt på motivet end i dag. Det giver ikke mening at indføre en lov som skulle skabe flere domsfældelser, hvis det vurderes at ændringen i praksis ville føre til færre domsfældelser.

Der kan sættes spørgsmålstegn ved om løsningerne bidrager til at flere sager ender i retten, og at flere bliver dømt. Grundet at ud af de anmeldelser der er om hadforbrydelser er det kun en lille procentdel af dem der rent faktisk ender med at blive taget med i retten, og endnu færre der bliver dømt for at have begået en hadforbrydelse (Jonas Mannov, n.d.).

6 - Diskussion

Dette afsnit omhandler en diskussion af relevansen af en medieanalyse indenfor det kriminologiske felt. Det er ikke en diskussion af validiteten eller hvordan dette projekt passer ind i den øvrige forskning. Det er ikke relevant at diskutere grundet projektets videnskabsteoretiske retning. Denne diskussion er mere en generel diskussion af medieanalyse som værktøj til at analysere et kriminologisk emne.

Medieanalyse er et analyseværktøj der oftest er blevet brugt som redskab i sociologiske sammenhænge (Bacchi, 2009). Medieanalyse kædes ofte sammen med diskursanalyser som er et værktøj skabt af Michel Foucault (Agustin, 2012). En medieanalyse kan handle om at analysere indholdet i tv/film klip, lydoptagelser, eller som i dette projekt avisartikler.

Medierne dækker hvad der sker af aktuelle ting i verdenen. Medierne er en kilde til at få et indblik i hvordan vi som samfund opfatter verdenen. Medierne dækker alt hvad der rører sig i samfundet, såsom verdensændrende begivenheder som 11 september, og ned til hvad der sker helt lokalt. Man kan gennem medierne over tid se hvordan vi som samfund forandre os, og udvikler os. Eftersom kriminalitet også altid har været spændende at dække i medierne, er det også en kilde til at se hvordan kriminaliteten har udviklet sig gennem tiden. Hvilke kriminalitetsformer der har været aktuelle hvornår, og hvorfor.

Medieanalyse har været brugt i kriminologiske studier, før og er et lille område af kriminologien. Bogen ”Crime and Media”, er en udførlig samling af kriminologiske studier og kriminologiske teorier som omhandler medier og kriminalitet. Bogen blev skabt ud af to frustrationer som forfatteren bag bogen Chris Creer havde (Creer, 2010, pp. 1–2). Den ene frustration var at han manglede et pædagogisk værktøj hvor han kunne undervise i medier og kriminalitet (Creer, 2010, pp. 1–2). Den anden var en mere politisk funderet frustration, som Chris Creer havde. Den frustration handlede om en bekymring om den nuværende tilgang til at studere medier og kriminalitet (Creer, 2010, pp. 1–2). Medie kriminologi er et voksende kriminologisk felt (Creer, 2010, p. 2). Chris Greer mener at mange af de nye studier mangler et stærkt teoretisk, metodisk og empirisk grundlag (Creer, 2010, p. 2). Der ifølge Chris Creer 3 hovedårsager til dette, det første er at kriminologiske referencerammer vægtes højere end tværfaglighed (Creer, 2010, p. 2). Det andet er den øget afstand mellem forskeren og det der forskes (Creer, 2010, pp. 2–3). Den tredje og sidste er tingsliggørelsen af epistemologisk realisme indenfor en positivistisk tankegang (Creer, 2010, pp. 3–4). Den første årsag drejer sig om at når der laves kriminologiske medieanalyser så benyttes der udelukkende kriminologiske teorier og metoder, uden øje for at man kunne kombinere nogle af de førende teorier inden for medieanalyse med kriminologien (Creer, 2010, p. 2). I dette projekt er der benyttet en rammeteori som danner det metodiske grundlag for projektet, er en analyse strategi udviklet til at analysere politik, og er sociologisk funderet og bruges ikke kun indenfor kriminologien . Alle teorierne der er benyttet, er kriminologisk funderet. Så i forhold til hans første kritik så lever dette projekt op til at indeholde noget tværfaglighed. Den anden årsag, går ud på at Chris Creer kritiserer at afstanden mellem forskeren og det forskede er øget (Creer, 2010, pp. 2–3). Kritikken går ud på at det er blevet nemt at benytte databaser hvor man via få klik kan få en masse artikler der lever op til de kriterier man har sat, og at det produkt forskeren sidder med ikke er det samme produkt som modtagerne/læserne har siddet med (Creer, 2010, pp. 2–3). Der mangler hele det visuelle udtryk, hvordan det er formateret, billederne omkring teksten og så videre er. Så forskeren der sidder med en ren tekst, uden alt det visuelle får en anden oplevelse end modtageren af produktet. Denne kritik rammer spot on i dette projekt, da der er benyttet databasen infomedia til at indsamle artiklerne, hvor der er søgt på et bestemt ord, hvorefter jeg fik en masse artikler frem som ikke fremstår som de ville have gjort hvis jeg havde læst artiklen på mediets hjemmeside eller i den fysiske avis. På den anden side, så står teksten mere ren, og det er ordene og indholdet der står frem og ikke alt muligt andet som også påvirker ens forståelse af det man læser. Den tredje årsag siger at medie kriminologisk forskning kun kan bekræfte at medierne forvrænger billedet af kriminalitet (Creer, 2010, pp. 3–4). Journalister og

medierne fremstiller, nyhederne og historierne som de tror der giver flest læsere samtidig med at de oplyser om begivenheder der foregår ude i verden og herhjemme. Medierne er virksomheder som er afhængige at have nogen der klikker ind på deres artikler, køber et abonnement hos dem eller køber deres fysiske avis. Hver enkelt journalist uanset hvor objektive de gerne vil være, vil altid have bias eller en forforståelse om det emne de skriver om. Så der er historier der ikke opnår lige stor dækning som andre, og nogle der vækker så meget opmærksomhed at de næsten fylder det hele. Som for eksempel dækningen af drabet på Phillip Mbuji Johansen på Bornholm, og den manglende dækning af hadforbrydelser mod personer med handicap. Det er tæt på umuligt ikke at få et forvrænget billede af kriminalitet gennem medierne (Creer, 2010, p. 4). Chris Creer kritiserer at man ikke tager udgangspunkt i at medierne forvrænger billedet af kriminalitet, og at forskerne ikke forsøger at være undersøgende, forstående og forklarende i stedet for blot at gentage den samme form for undersøgelse. Kritikken kan også bruges på dette projekt, da medierne ikke undersøges nærmere i forhold til hvordan artiklerne er skrevet, men kun indholdet af dem.

Medie kriminologi er som sagt en forholdsvis nyt og voksende felt inden for kriminologien. Det er interessant og en naturlig udvikling inden for kriminologien, eftersom medierne undersøges i mange forskellige henseender i andre samfundsfaglige discipliner. Fordelen ved en medieanalyse i dette projekt, er at man kan få et øjebliks billede af hvordan man ser på hadforbrydelser og hvordan de omtales af både politikere, personer der er udsat for hadforbrydelser. Samt det er muligt at få et indblik i hvilke sager der fører til en anklage, og om anklagen også indeholder en anklage om at det er en hadforbrydelse. Til sidst men ikke mindst er det også interessant om der dømmes for om det er en hadforbrydelse. Disse informationer er ikke mulige at skaffe gennem Danmarks statistik eller andre steder fordi de ikke registreres, hvilket efterlader offerundersøgelser og medierne som de eneste kilder til oplysninger om hadforbrydelser i Danmark. Det er ikke datamateriale som jeg selv har været med til at skabe, så jeg har ikke haft indflydelse på hvilke spørgsmål der er blevet stillet, og jeg har ikke kunnet stille uddybende spørgsmål som man villet have kunnet hvis det var interviews eller anden kvalitativ metode.

7 - Konklusion

Hadforbrydelser fremstilles som et socialt problem gennem fortællinger om at det danske retssystem ikke er gode nok til at genkende og håndtere hadforbrydelser. Lige fra anmeldelsen til at der skal rejses en anklage og der skal falde en dom. Den største udfordring er den manglende registreringer og manglende data på området, som resulterer i høje mørketal. Fordi antallet af hadforbrydelser estimeres på baggrund af offerundersøgelser. Det gør det svært at få et reelt overblik og ikke mindst indblik i hadforbrydelser der begås i Danmark. Det er tvivlsomt om lovændringerne og de andre løsningsforslag har nogen egentlig effekt på at flere vil anmelde en hadforbrydelse. Eftersom det er få der bliver anmeldt i forvejen, og endnu færre af dem fører til en anklage og det er et fåtal af dem der faktisk ender i en domsfældelse. Det giver ikke optimisme til de personer som har været udsat for en hadforbrydelse om at deres anmeldelse og sag vil blive taget alvorligt og føre til noget. Det kan holde ofre for hadforbrydelser fra at anmelde den forbrydelse der begået mod dem. Politikerne der deltog i 1 behandlingen af borgerforslaget, var alle sammen enige om at størstedelen af borgerforslaget skulle gennemføres. Der var ikke nogen af politikerne der ville sige at de ikke ville være med til at beskytte de minoritetsgrupper der er i Danmark. Men vigtigheden og signalværdien blev tydelig under debatten om politiet skulle registrere ved hver eneste sag om der er tale om en hadforbrydelse eller ej. Samt uvidenheden fra politikernes side om hvordan man laver en anmeldelse til politiet, og hvem udfylder hvilke dokumenter. Ved at sige at det skal være op til den enkelte betjent at huske at notere om der er tale om en hadforbrydelse. Det vil give nogle ukonkrete og heller ikke særlige reelle tal om omfanget af hadforbrydelser i Danmark. Det fortæller ofrene at man ikke rigtig tager det seriøst og at der er andre hensyn og prioriteter som vægtes højere end at bekæmpe hadforbrydelser.

9 – Kilder

- Agustin, L. R. (2012). Kvalitativ Diskurs- og Rammeanalyse. In Michael Hviid Jacobsen & S. Q. Jensen (Eds.), *Kvalitative udfordringer* (pp. 79–102). Hans Reitzels Forlag.
- Aktivist idømmes et års fængsel for antijødisk hærværk*. (2020, October 17). Danmark Trekantområdet.
- Andersen, B. A. (2021, April 5). *Efter hærværk mod kirkegård: Patruljerer ved ny gravplads*. BT.Dk.
- Andreassen, R. (2007). *Der er et yndigt land: medier, minoriteter og danskhed* / (R. Andreassen, Ed.; [1. oplag].) [Book]. Tiderne Skifter.
- Annali kristiansen, Lumi Zuleta, Lisbeth Garly Andersen, & klaus Slavensky. (2011). *Hadforbrydelser - En håndbog til politiet*. <https://menneskeret.dk/files/media/dokumenter/udgivelser/hadforbryd20dk.pdf>
- Bacchi, C. (2009). *Analysing Policy: What's the problem represented to be?* (1st ed.). Pearson.
- BAUN, J., & HOFFMANN-HANSEN, H. (2020, December 2). *Forsidehenvisning: Eksperter: Pas på med racismekort i retssager*. Kristeligt-Dagblad.Dk.
- Becker, H. S., Søgaard, S., & Visby, M. (2020). *Outsidere: studier i afvigelsessociologi* (2. udgave). Hans Reitzel.
- Christie, N. (2018). *The Ideal Victim*. Policy Press. <https://doi.org/10.1332/policypress/9781447338765.003.0002>
- Clante, C., & Rafn, M.-L. (2021, October 28). *Brødre får 15 år for drab i bornholmsk skov: "Ikke en almindelig drabssag."* DR.Dk. <https://www.dr.dk/nyheder/indland/brødre-faar-15-aar-drab-i-bornholmsk-skov-ikke-en-almindelig-drabssag>
- Cohen, S. (2010). Folk devils and moral panics: The creation of mods and rockers. In C. Greer (Ed.), *Crime and Media* (pp. 461–482). Routledge.
- Creer, C. (2010). *Crime and Media*. Routledge.
- Dowler, K., Fleming, T., & Muzzatti, S. L. (2006). Constructing crime: media, crime, and popular culture/La construction sociale du crime: les medias, le crime et la culture populaire [Article]. *Canadian Journal of Criminology and Criminal Justice*, 48(6), 837.
- Dreyer, A. H. (2012). Diskurs- og Videnskabsteori. In S. Juul & K. Bransholm Pedersen (Eds.), *En indføring i Samfundsvidenskabernes Videnskabsteori* (1st ed., pp. 233–273). Hans Reitzel.
- Ertmann, B. (2021, February 19). *Ældre mand sigtet for racisme e/er voldeligt overfald på muslimsk kvinde*.

- Esmark, A., & Laustsen, C. B. (2015). Strukturalisme og Poststrukturalisme x. In M. H. Jacobsen, K. Lippert-Rasmussen, & P. Nedergaard (Eds.), *Videnskabsteori i statskundskab, sociologi og forvaltning* (3rd ed., pp. 287–323). Hans Reitzels Forlag. <https://nota.dk/bibliotek/bogid/645903>
- Frederiksen, M. (2020, October 6). *Statsminister Mette Frederiksens tale ved Folketingets åbning den 6. oktober 2020*. Stm.Dk. <https://www.stm.dk/statsministeren/taler/statsminister-mette-frederiksens-tale-ved-folketingets-aabning-den-6-oktober-2020/>
- Goode, E., & Ben-Yehuda, N. (2009). *Moral panics : the social construction of deviance* (2. ed.). Wiley-Blackwell.
- Hacking, I. (1991). The Making and Molding of Child Abuse. *Critical Inquiry*, 17(2), 253–288. <http://www.jstor.org.zorac.aub.aau.dk/stable/1343837>
- Hashem, D., Hjarsen, C. F., Eshetu, N. H., & Namagambe, M. C. (2021). *Ændring af lovgivning for hadforbrydelser i Danmark*. Borgerforslag.Dk. <https://www.borgerforslag.dk/se-og-stoet-forslag/?Id=FT-07177>
- Hill, E., Tiefenthaler, A., Triebert, C., Jordan, D., Willis, H., & Stein, R. (2020, May 31). *How George Floyd Was Killed in Police Custody*. The New York Times. <https://www.nytimes.com/2020/05/31/us/george-floyd-investigation.html>
- Hoffmann-Hansen, H. (2020, December 1). *Ekspertes efter drabssag: Pas på med racismekort i retssager*. Kristeligt-Dagblad.Dk.
- Ikke en hadforbrydelse: Brødre tiltales for drab på kammerat på Bornholm*. (2020a, November 13). Politiken.Dk.
- Ikke en hadforbrydelse: Brødre tiltales for drab på kammerat på Bornholm*. (2020b, November 13). Politiken.Dk.
- Ishøy, S. K. (2020, November 22). *Dømte for ydmygelsesvold slipper for fængsel: 'Det skriger til himlen*. BT.Dk.
- Jensen, L. L., Lauritzen, K., Skaarup, P., Hønge, K., Steenberg, A., Hvelplund, P., Mercado, M., Christensen, P. S., Olesen, O. B., Gejl, T., Rohde, J., Chemnitz, A., Zimmer, S., Elbæk, U., & Siddique, S. (2021). *1. behandling den 11-11-2021*. <https://www.ft.dk/samling/20211/beslutningsforslag/B10/BEH1-17/forhandling.htm#tE938EC74786F4740AEF33CB26067233Btab1>
- Jespersen, K., & Pittelkow, R. (2020, November 23). *Voldskultur blandt indvandrere rammer nu danske børn*. DenKorteavis.Dk.

- Jonas Mannov. (n.d.). *Hadforbrydelser i statistik og lovgivning - Det Kriminalpræventive råd*. Det Kriminal Præventive Råd. Retrieved September 8, 2021, from <https://dkr.dk/vold-og-voldtaegt/fakta-om-hadforbrydelser>
- Jørgensen, A. S. (2020, December 1). *25-30 personer demonstrerer for Black Lives Matter i Rønne Efter dom i drabssag* . DR.Dk.
- Katz, J. (2010). What makes crime “news.” In *Crime and Media* (pp. 215–227). Routledge.
- Ken Dowler, Thomas Fleming, & Stephen L Muzzatti. (2006). Constructing Crime: Media, Crime, and Popular Culture [Article]. *Canadian Journal of Criminology and Criminal Justice*, 48(6), 837.
- Kort-Butler, L. A. (2016). Content Analysis in the Study of Crime, Media, and Popular Culture. In *Oxford Research Encyclopedia of Criminology and Criminal Justice*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190264079.013.23>
- Krongaard, M. (2021, March 10). *Ældre ægtepar tiltalt for hadforbrydelse* . Newsbreak.Dk.
- Laidler, K. J., Lee, M., & Wong, G. P. (2017). Doing criminology on media and crime in Asia [Article]. *Crime, Media, Culture*, 13(2), 135–151. <https://doi.org/10.1177/1741659017710296>
- Lund, A. B. (2003). Kriminalitet i danske massemedier. *Nordisk Tidsskrift for Krim Inalvidenskab*, 160–177.
- Nielsen, M. K. (2020, November 28). *Thulesen Dahl i tale “renset for refleksioner”*: Det er vores skyld, at vi ikke er som Sverige . DR.Dk.
- Ofre for hadforbrydelser skal betjenes bedre af politiet* . (2020, October 7). B.Dk.
- Pedersen, A. G. J., & Nielsen, D. N. (2012). Den danske grænsekontrol fra et tysk perspektiv: En sproglig analyse af, hvordan grænsekontROLSAGEN blev vinklet i den tyske avis Die Welt. *Academic Quarter | Akademisk Kvarter*, 0(0 SE-), 115–129. <https://doi.org/10.5278/ojs.academicquarter.v0i0.3198>
- Politi. (2023, January 8). *Hvordan anmelder jeg?* Politi.Dk. <https://politi.dk/anmeld-kriminalitet/ofre-vidner-og-paaroerende/saadan-anmelder-du>
- Poynting, S., Noble, G., & Tabar, P. (2001). Middle Eastern Appearances: “Ethnic Gangs”, Moral Panic and Media Framing. *Australian & New Zealand Journal of Criminology*, 34(1), 67–90. <https://doi.org/10.1177/000486580103400105>
- Retsinformation. (n.d.). *Straffeloven*. Retrieved December 5, 2021, from <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/1851>
- Rosengren, J. (2021, June 2). *Råbte “sorte lort” e!er ansat* . Newsbreak.Dk.

- Skjoldager, M. (2020, November 30). *Anklager er vant til, at dømte bare siger »hej, Benthe« i Netto. Nu er selv The New York Times på plads til omtalt drabssag* . Politiken.Dk.
- Søndberg, A. (2020, November 29). *Nu begynder retssagen om et drab på Bornholm - og den handler ikke om racisme*. TV2.Dk.
- Wien, C., & Levinsen, K. (2010). *Medie repræsentationer af ungdommen*. *Journalistica*.

